YURTLAR KAPATILDI, SAVAŞIM SÜRÜYOR



Murat Moralı bağışıdır - 2012

KIBRIS ve GENÇLİK

1979

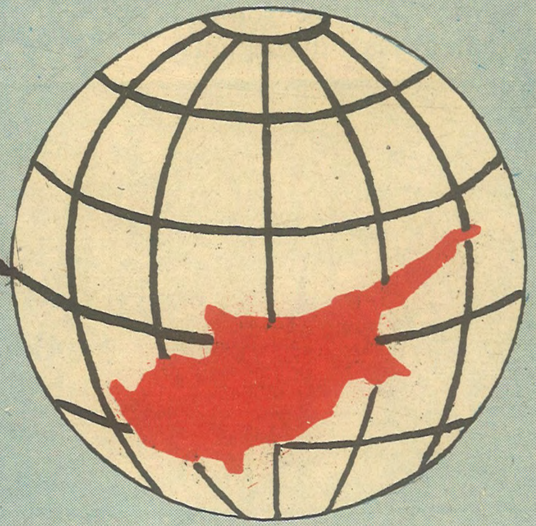
750 krş.

13

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

ABD PLÂNINA HAYIR!

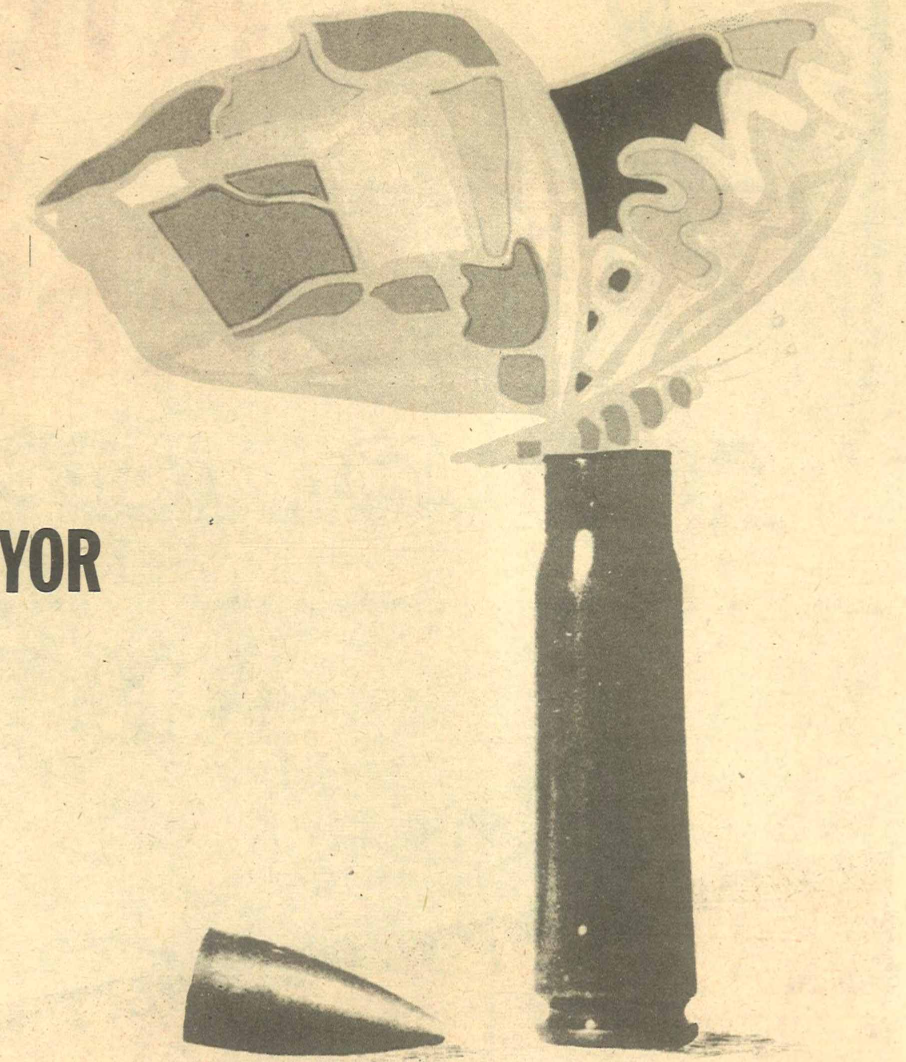
TOPLUMLARARASI GÖRÜŞMELER BM' LER GENEL SEKRETERİNİN GÖZETİMİNDE HEMEN BAŞLATILMALIDIR.



Demokratik Örgütlerden Haberler

BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ ŞEHİTLERİ HAFTASI YAPILIYOR

Bağımsızlık ve demokrasi savaşımında şehit düşenler için geçen yıl 10 - 15 Şubat tarihlerinde düzenlenen hafta bu yıl da düzenleniyor. Ayrıca bu haftanın bundan sonra her yıl 10 - 15 Şubat tarihlerinde düzenlenmesi kararı verilmiştir. Düzenlenen hafta boyunca Kıbrıs'ta ve Türkiye'de KÖGEF üyesi örgütler de çeşitli eylemlerle Kıbrıs'ın bağımsızlığı savaşımında şehit düşenler anılacaklardır.



BARIŞSEVERLER DERNEĞİ KURULUYOR

KIBRIS BARIŞ HAREKETİNE İLERİ BİR ADIM: KUZEY KIBRIS'TA BARIŞSEVERLER DERNEĞİ KURULUYOR

Kuzey Kıbrıs'taki barış hareketini örgütlemek ve Kıbrıs barış hareketini güçlendirmek için Barışseverler Derneği kurma çalışmaları başlamıştır. Derneğin kuruluş çalışmalarını sürdüren komite basına yaptığı açıklamada şöyle diyor:

«Toplumumuzun çeşitli kesimlerinden bir araya gelen barışseverler aşağıdaki ilkeler çerçevesinde çalışacak 'Barışseverler Derneği'ni kurmak için bir Komite kurmaya karar vermişlerdir.

Barış için ve barış içinde bir dünya yaratma yönünde çaba harcayacak derneğimiz:

1 — Savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için:

a — Dünya barışı ve uluslararası yumuşamaya,

b — Genel ve tam bir silahsızlanmanın gerçekleştirilmesine,

c — Irkçılık ve sömürgeciliğe karşı savaşıma,

d — Kurtuluş savaşlarının başarıya ulaşmasına,

katkıda bulunmak,

2 — Bölgemizde barış, güvenlik ve işbirliğinin sağlanmasına katkıda bulunmak,

3 — Kıbrıs'ta erken, adil ve kalıcı bir barışın gerçekleştirilmesine çalışmak ve barışı gerçekleştirme koşullarını geliştirip tanıtmak,

amaçlarını güdecektir.

Barışseverler Derneği'nin kuruluş çalışmalarını yürütmek için oluşturulan komitede 1 — Bekir Azgın, Başkan, 2 — Hasan Sarıca, Sekreter, 3 — Talat Akkor, Üye, 4 — Hüseyin Celal, Üye, Hülya Öztürk, Üye olarak görev almışlardır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.»

Komiteye çalışmalarında başarılar dileriz.



İGD 3 YAŞINDA

Türkiye ilerici gençlik hareketinin savaşkan örgütü İlerici Dençler Derneği üçüncü kuruluş yıldönümünü kutladı. Üç yıl gibi kısa bir zamanda geniş gençlik yığınlarını gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur belgisi temelinde örgütleyen İGD Türkiye'nin dört bir yanından boy veriyor. İGD bu kısa sürede DD-GF'ye ve UÖB'ye üye oldu. İGD'nin tutarlı çizgisinden ve hızlı gelişiminden rahatsız olan gerici faşist güçler ona her türlü yöntemle saldırdılar. Maocular da bu saldırılarda faşistlerden geri kalmadılar. Şimdiye dek yüzün üzerinde İGD üyesi faşistler ve maocular tarafından katledildi. Ancak bu saldırılar İGD'yi geriletemedi. Üçüncü yılında İGD daha güçlü olarak savaş alanlarındadır. Maceracılığa ve pasifizme karşı savaşımı sürdürürken gençliğin anti-faşist birliğini sağlama yönünde ardıcıl savaşım veriyor. Kıbrıs konusunda her zaman tutarlı tavır alan ve Kıbrıs'lı ilerici yurtsever gençlikle dayanışmayı her zaman sıcak tutan İGD yönetici ve üyelerine savaşımlarında başarılar dileriz.

DGD İMZA KAMPANYASI

DGD'NİN İMZA KAMPANYASI ASKERLİK SÜRESİ 18 AY OLMALIDIR.

Kuzey Kıbrıs'ta gençliğin merkezi örgütü DGD, Kıbrıs Türk gençliğinin en önemli sorunlarından biri olan askerlik süresinin uzun olması sorununu çözümleme savaşımı veriyor. DGD konu ile ilgili geniş bir imza kampanyası başlatmıştır. Kuzey Kıbrıs'ta askerlik süresi 30 aydır. Gençlik çok uzun olan bu sürenin kısaltılmasını istemektedir. Gençliğin bu somut isteminden hareket eden DGD «Askerlik süresi 18 aya indirilmelidir» belgisi temelinde çalışmalara başlamış ve gençliğin bu talebini somutlamak için geniş bir imza kampanyası başlatmıştır. Kampanya başarılı bir şekilde devam etmektedir. Kampanyadan korkuya kapılan UBP iktidarı DGD üzerindeki baskılarını artırdı. Konu ile ilgili, çeşitli yerlere asılan bez pankartlar polis tarafından indirildi. Ancak DGD'nin baskılarla yıldırılamayacağı açıktır. Kıbrıs ve Gençlik DGD'ye bu zorlu savaşımında başarılar diler.

DÜNYA BARIŞ KONSEYİ (DBK) KIBRIS YURTLARININ KAPATILMASINI ELE ALDI

Türkiye Barış Derneği'nin başvurusu üzerine DBK Kıbrıs yurtlarının gerici UBP iktidarı tarafından kapatılmasını ele almıştır. Türkiye Barış Derneği kendi içinde bir Kıbrıs'lı Öğrencilerle Dayanışma Komitesi kurmuş ve sorunu bir rapor halinde DBK'ne iletmiştir. DBK'nin konuyu görüştüğü ve Kıbrıs'lı öğrencilere ne gibi yardımlar yapabileceğini ele aldığı öğrenilmiştir.

KIBRIS ve GENÇLİK • Sahibi ve Sorumlu Yönetmen: BURHAN ŞOLEN • Yönetim Yeri: Menekşe Sok. 21 A/5 Demirtepe - Ankara • Dizgi: Başaran Matbaası • Baskı: Karaca Ofset • Son baskı tarihi: 27.1. Ocak 1979

FAŞİZMİN İĞRENÇ YÜZÜ KAHRAMANMARAŞ KATLİAMI.

Türkiye'de emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin ürünü olan derin ekonomik bunalım sürüp gidiyor. Bunun politik arenaya yansıması da sınıf savaşlarının alabildiğine şiddetlenmesi oluyor. Bunalımın tüm yükünü işçi sınıfının ve emekçi halkının omuzlarına yüklemek isteyen işbirlikçi tekelci burjuvazi eskisi gibi yönetemez olduğu ülkede faşizme geçmeye çalışıyor. Planlı bir şekilde tırmandırılan ve kitlelerin kafasını bulandırmak için «anarşi» diye adlandırılan faşist terör yüzlerce ilericinin, yurtseverin kanına girdi. «Demokratik hakları genişletmek» adına iktidara gelen CHP ağırlıklı hükümet bu saldırılar karşısında sosyal-demokrasinin tarihsel yanılgısını tekrarlamaktan başka birşey yapmadı. «Bir sağcı yakaladığın zaman, hemen birkaç tane de solcu yakala» politikası, faşist örgütlerin üzerine yürümeme, MC'ler döneminde devlet kurumlarına doldurulan faşistleri temizlememe, ilerici güçlerle eylembirliğinden kaçma, İMF'lerle NATO'larla sarmaş dolaş olma yapılanların örnekleri. Hükümetin bu tavrından ve ilerici güçlerin dağınıklığından yararlanan faşist hareket saldırılarını üst düzeye çıkardı. MHP'nin sıkıyönetim ve ayaklanma çağrılarına paralel olarak Sivas, Elazığ ve Malatya'da provası yapılan faşist ayaklanma Kahramanmaraş'ta başlatıldı. Yüzün üzerinde insanın en korkunç yöntemlerle katledildiği, yüzlercesinin yaralandığı, evlerin, işyerlerinin, ilerici örgüt binalarının yakıldığı, tahrip edildiği bu faşist ayaklanmada faşizmin iğrenç yüzü apaçık görüldü. Kimilerin «alevi - sünni çatışması» «aşırı uçların çatışması» «anarşi» diye kamufle etmeye çalıştığı bu faşist soykırımın ardından 13 ilde sıkıyönetim ilan edildi.

İçinde yaşadığımız dönemde Türkiye emekçi halkı ve demokrasi güçleri çok ağır güçlüklerle karşıkarşıyadır. Sıkıyönetimin bunalımdan çıkış yolu olmadığı açıktır. Bu sıkıyönetime kimlerin alkış tuttuğundan da bellidir. «İyi» sıkıyönetim diye birşey de yoktur. Yapılan uygulamalar bunu hergün doğruluyor. Türkiye'de çıkış yolunu işçi sınıfı gösteriyor. Çıkış yolu tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin eylem ve cephe birliğidir. Eylem ve cephe birliği konusundaki sekter ve olumsuz tavırlar terkedilmelidir. Faşizmi durdurabilmenin tek yolu budur.

Tüm ilericiler, yurtseverler, demokratlar, sosyal demokratlar faşizme karşı güçlerimizi birleştirelim. Faşizme geçit vermiyelim.

başyazı

TOPLUMLARARASI GÖRÜŞMELERE DOĞRU

Kıbrıs sorunu ile ilgili gelişmeler son dönemde hız kazandı. Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkı adanın bağımsızlığını sağlamak için yoğun çaba harcarken, emperyalizm ve işbirlikçileri kendi çıkarları doğrultusunda bir çözümü dayatmaya çalışıyor. Kıbrıs emekçi halkı uzayıp giden ve kendini ezen bu sorunun bir an önce çözümlenmesi ve adaya kalıcı, adil bir barışın gelmesinden yanadır. Savaşların olduğu gibi şimdiki durumun da tüm yükünü emekçi halk çekmektedir. Uzun yıllar yaşanan deneyler her iki topluma da Kıbrıs'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü, egemenliği ve üslerden arındırılması temelinde bir barışın tüm Kıbrıs halkına yararlı olacağını göstermiştir. Her iki toplum içerisndeki ilerici güçler böylesi bir barış için savaşım veriyorlar. Özellikle son dönemlerde iki toplumun çeşitli kesimlerini temsil eden örgütlerin biraraya gelmeleri bu savaşımda ileri bir adım olmuştur. Lefkoşa'da yapılan DSF toplantısı dolayısıyle bir DEV-İŞ delegasyonunun Kıbrıs'ın güneyine geçmesi, belediyeler ve gazeteciler arasında başlayan diyalog, Kıbrıs Türk gençliğini temsilen KÖGEF ve DGD yetkililerinden oluşan bir delegasyonun Kıbrıs'ın güneyine geçmesi ve Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) toplantısına katılması bu temasların örnekleri. Son olarak da Kıbrıs barış hareketini temsilen Kıbrıslı Rum ve Türk barışseverler, Atina'da yapılacak barış konferansı ön toplantısı için İstanbul'da biraraya geldiler. Bu gelişmeler emperyalizmi, gerici-faşist güçleri zorlayan gelişmelerdir. UÖB toplantısına katılmadan önce basına yaptıkları ortak açıklamada KÖGEF ve DGD genel başkanları bu temasların önemini şöyle vurguladılar: «Kıbrıs sorununun gündemde olduğu bu günlerde toplumlerarası yumuşamaya katkıda bulunacağına inandığımız bu temaslar örgütlerimiz tarafından olumlu karşılanmaktadır. Denktaş Makarios anlaşmasının ilkeleri ışığında barışa susayan Kıbrıs'ta toplumlararası yumuşamaya katkıda bulunmak gerekir». Yıllarca birbirleriyle savaşmaya zorlanan insanların biraraya gelerek sorunlarını tartışmaları ve emperyalizme karşı ortak tavır almaları Kıbrıs'ın bağımsızlığı savaşımında ileri bir adımdır.

Bu gelişmeler karşısında emperyalizm de boş durmuyor. Kıbrıs emperyalizmin Orta Doğu planlarında her zaman önemli bir yer tutmuştur. Son dönemde Camp David ile Mısır'ı İsrail'le barıştırıp karakolu haline getirmeyi hesaplayan emperyalizm, Kıbrıs'ta da konumunu pekiştirmek ve bölgede etkinliğini artırmak istiyor. Ayrıca emperyalizm NATO'nun güneydoğu kanadını oluşturan müttefiklerin (Türkiye - Yunanistan) arasındaki sürtüşmeyi Kıbrıs'ta bir çözümle azaltmak, böylece NATO'nun bu kanadını güçlendirmek istiyor. İran'daki son gelişmeler de emperyalizmin Kıbrıs'ta erken ve kendine uygun bir çözüm istemesinde etken oluyor.

Kıbrıs'la ilgili günümüz gelişmelerini ele almadan önce yakın geçmişe bir göz atalım. Yakın geçmişte Kıbrıs'la ilgili üç önemli olayı görürüz. BM'ler genel kurulunda sorunun görüşülüp bir karar alınması, BM'ler Güvenlik Konseyi'nde sorunun görüşülüp bir karar alınması ve Amerikan planı. BM'ler 33. dönem genel kurulunda alınan kararda Güvenlik Konseyi'nden belirli bir zaman süresinde BM'ler kararlarının hayata geçirilmesi için pratik önlemler alması istendi. Güvenlik Konseyi'nde emperyalist ülkeler herhangi bir kararın çıkmasını önlemek için çaba harcadılar ve bu arada Amerikan planı ortaya çıktı. Ancak Güvenlik Konseyi'nden bir karar çıkması engellenemedi. Amerikan planının ortaya çıkması ile tartışmalar bu plan üzerinde yoğunlaştı. Sözkonusu plan Amerika, İngiltere ve Kanada hükümetlerinden kaynaklanmaktadır. Sahnedeki esas oyuncu ise Amerikan emperyalizmidir. Çok akıllıca hazırlanmış olan bu plan Kıbrıs sorununun yaratıcısı olan emperyalizme sorunun çözümünde insiyatifi ele alma olanağı sağlamak amacını taşıyor. Kıbrıs'taki tüm ilerici güçler, içeriğini tartışmadan bu planı reddettiler. Plan ilerici güçler tarafından Amerika'nın Kıbrıs'ın içişlerine karışması olarak değerlendirildi. Kuşkusuz Amerika'nın amacı Kıbrıs sorununu da Camp David tipinde bir konferansla, kendi istediği gibi çözmektir. Kıbrıs ilerici güçleri emperyalizmin bu amaçlarını teşhir ettiler ve Kıbrıs sorununun BM'ler çerçevesinde çözüme kavuşabileceğini vurguladılar. Kıbrıs'ın içişlerine herhangi bir müdahaleye karşı çıkan ilerici güçler, Makarios'la Denktaş arasında anlaşmaya varılan dört ilke çerçevesinde toplumlararası görüşmelerin başlamasından yana olduklarını vurguladılar. Yapılan çeşitli açıklamalarda BM'ler genel sekreteri Kurt Waldheim'ın toplumlararası görüşmelerin başlaması için çaba harcaması istendi.

Tüm bu gelişmeler olurken Kıbrıs'ın kuzeyinde Denktaş iktidarı bunalımlı bir döneme girdi. Denktaş'ın Ulusal Birlik Partisi'nden çok sayıda milletvekili istifa etti. UBP içindeki çatışmalar sürüp giderken Panama isimli bir şirket de Kuzey Kıbrıs ekonomisini denetim altına almak için çaba harcıyordu. Kıbrıs Türk toplumunun ilerici güçleri bu şirketin girişimlerinin arkasında yatan gerçekleri halka açıklayarak bu şirketle anlaşma imzalanmasına karşı çıktılar. Görülüyor ki emperyalizm kendi isteği doğrultusunda bir çözümü sağlamak için çok yönlü çalışıyor. UBP içerisindeki gelişmeler de Kıbrıs sorunu ile yakından ilintilidir. Yoksa yıllarca Denktaş'la birlikte demokrasi güçlerine saldıranların, bugün demokrat olduklarına ve Denktaş'ın anti-demokratik uygulamalarına tepki olarak istifa ettiklerine inanmak saflık olur. Nitekim demokrasi adına UBP'den istifa edenler arasında Kıbrıslı öğrencilerin yurtlarının kapatılması kararını alanlar da vardır. Yüzlerce genci sokağa *atanların demokratlığını kestirmek zor* değil.

Yakın geçmişten günümüze Kıbrıs'la ilgili gelişmeler böyle. Son günlerde basında çıkan haberlere göre BM'ler Genel Sekreteri Kurt Waldheim Kıbrıs'la ilgili hazırladığı bir planı taraflara sunmuştur. Ayrıca Waldheimın yakın bir gelecekte toplumlararası görüşmeleri başlatmak için Kıbrıs'a geleceği açıklandı. Bu gelişmeler olumlu gelişmelerdir. Her iki toplum içerisindeki ilerici güçlerin ve diğer kesimlerin başlattığı karşılıklı temasların devam etmesi ve toplumlararası görüşmelerin BM'ler genel sekreterinin gözetiminde en erken bir zamanda başlaması Kıbrıs'ta olumlu gelişmelerin başlangıcı olacaktır. Ancak şunu unutmamak gerek. Emperyalizm ve işbirlikçileri çabalarından vazgeçmiş değillerdir. Emperyalizm kendi planlarını dayatma, BM'ler gözetiminde başlayacak toplumlararası görüşmeleri sabote etme girişimlerini sürdürecektir. Kıbrıs'ta adil ve kalıcı bir barışa varmanın kolay olmayacağı açıktır. Bu hedefe varmada Kıbrıs ilerici güçlerinin ortak savaşımı belirleyici güçtür. Bu açıdan bu güçlerin içinde bulunduğumuz dönemde çok uyanık olması, gerekir. Dünya ilerici ve barışçı güçlerinin de desteği ile Kıbrıs er veya geç barışa kavuşacaktır. Kıbrıs'ı NATO üssü yapmak isteyenler dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi yenilgiye mahkumdur.



INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОЮЗ СТУДЕНТОВ
UNION INTERNATIONALE DES ETUDIANTS
国际学生联合会 إتحاد الطلاب العالمي
UNION INTERNACIONAL DE ESTUDIANTES
MEZINÁRODNÍ SVAZ STUDENTSTVA

ORTAK AÇIKLAMA;



KÖGEF KATILDI

KIBRIS'LI RUM VE TÜRK ÖĞRENCİLERİN ORTAK AÇIKLAMASI

12 - 14 Aralık 1978 tarihlerinde Lefkoşa'da yapılan Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) Yürütme Komitesi toplantısı vesilesiyle, Yürütme Komitesi toplantısı çalışmalarına katılan POFNE sekreterliği ve Kıbrıs Türk delegasyonu arasında resmi bir toplantı yapılmıştır.

İki delegasyon UÖB Yürütme Komitesinin ele aldığı tüm konularda örneğin uluslararası politik durum, yumuşama ve silahsızlanma, eğitimin yeniden biçimlendirilmesi ve demokratikleştirilmesi, uluslararası öğrenci hareketinin rolü ve karşı-karşıya bulunduğu görevler gibi konularda görüş alışverişinde bulundular ve UÖB Yürütme Komitesi toplantısının tüm bu konularla ilgili tavrını ve özellikle Kıbrıs halkı ve öğrencilerinin yanısıra emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe ve baskıya karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşan tüm halklara gösterilen dayanışmayı tam anlamıyla desteklediler.

Karşılıklı anlayış ruhu içinde Kıbrıs sorununu tartışan iki delegasyon aşağıdaki bildiri üzerinde anlaştılar.

- **İki delegasyon Kıbrıs sorununun Kıbrıs'ı askersel bir sıçrama tahtasına dönüştürerek bölgede çıkarlarına hizmet etmesini isteyen emperyalizm tarafından yaratıldığına ve sürdürüldüğüne inanır.**
- **Bu sorunun devamından iki toplum da acı çekmektedir. Bu nedenle ortak düşman, emperyalizme ve her iki toplum içerisindeki işbirlikçilerine karşı ortak savaşımları vardır.**
- **İki toplum insanları ve öğrencileri, Makarios ve Denktaş arasında anlaşmaya varılan ilkelere ve BM'ler kararlarına göre Kıbrıs sorununa adil, barışçıl ve demokratik bir çözüm getirmek için birlikte çalışmalıdırlar.**
- **Toplumlararası görüşmeler ancak BM'ler kararları ve dört ilke temelinde ve BM'ler genel sekreterinin gözetiminde, bağımsız, egemen toprağı bütün, bağlantısız ve militarizmden arınmış bir Kıbrıs için başlatılabilir.**
- **Tüm yabancı birlikler adadan çekilmeli, göçmenler, sorunu çözümlenmeli ve kayıp insanların akıbetleri kesinliğe kavuşturulmalıdır.**
- **Kıbrıs gençliği ve öğrencileri yukarda belirtilen amaçlara ulaşmak için tüm çabalarıyle birlikte çalışacaklar.**

İki delegasyon ilişkiyi sürdürme ve ortak savaşımlarında görüş alışverişinde bulunma üzerinde anlaştılar.

Lefkoşa 14 Aralık 1978

Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) Yürütme Komitesi toplantısı 12 - 14 Aralık tarihleri arasında Kıbrıs'ta yapıldı. Bu toplantıya ilk kez KÖGEF ve DGD de davet edildi. Lefkoşa'nın Rum kesiminde yapılan toplantıya üç kişilik bir KÖGEF DGD delegasyonu gözlemci olarak katıldı. Delegasyon KÖGEF Genel Başkanı İsmail Kemal, DGD Genel Başkanı Ahmet Okan ve DGD Genel Sekreteri Hasan Mustafa'dan oluşuyordu. Dünya öğrencilerinin böylesi önemli bir toplantısına katılmak kuşkusuz KÖGEF ve DGD açısından çok önemliydi. Bunun yanısıra bu toplantı Kıbrıs'lı Türk ve Rum gençlerin biraraya gelmelerini de sağladı. Gerçekten bu toplantı Kıbrıs gençliğinin anti-emperyalist savaşımında önemli bir adım, önemli bir kazanım oldu.

Lefkoşa'daki UÖB Yürütme Komitesi toplantısında UÖB 12. Kongresinden buyana yapılan çalışmalar gözden geçirildi. Sayıları 24'ü geçen çeşitli kararlar ve dayanışma bildirileri onayladı.

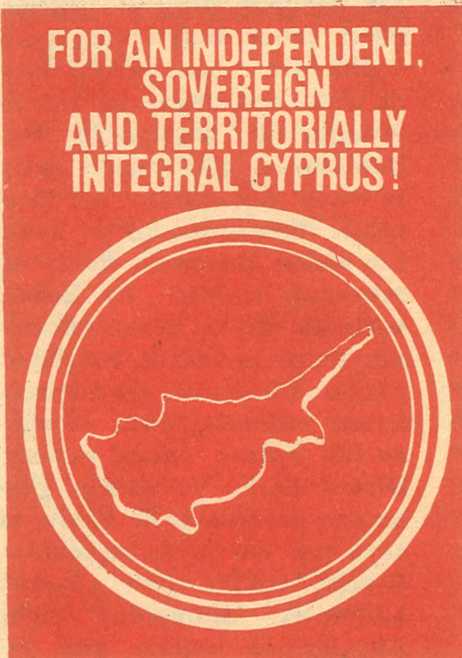
Toplantının tüm çalışmalarına katılan KÖGEF - DGD delegasyonu toplantı programı içinde düzenlenen ve biri Limasol'da biri de Lefkoşa'da yapılan İran halkı ve Vietnam halkı ile dayanışma toplantılarına da katıldılar. Toplantı boyunca çeşitli ülkelerin öğrenci örgütleri ile görüş alışverişinde bulunuldu. Bu arada Kıbrıs öğrenci örgütü POFNE ile resmi bir toplantı yapıldı. Toplantı sonunda ortak bir belge kabul edildi. Kıbrıslı Türk ve Rum gençlerinin bu ortak açıklaması, Kıbrıs halkının bir parçası olan gençliğin adil ve kalıcı bir barışa olan özlemini dile getirmektedir.

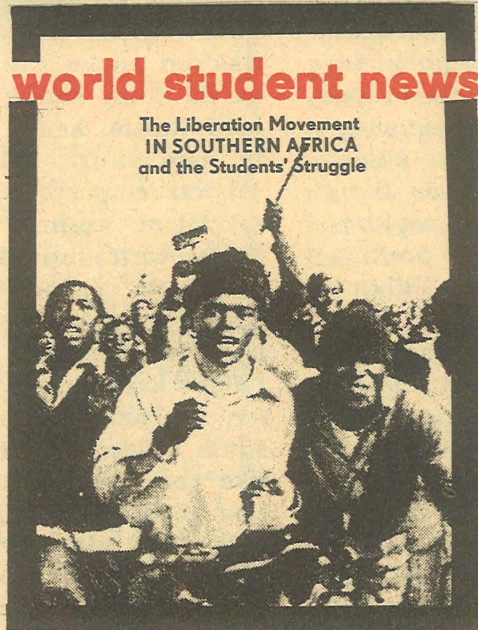


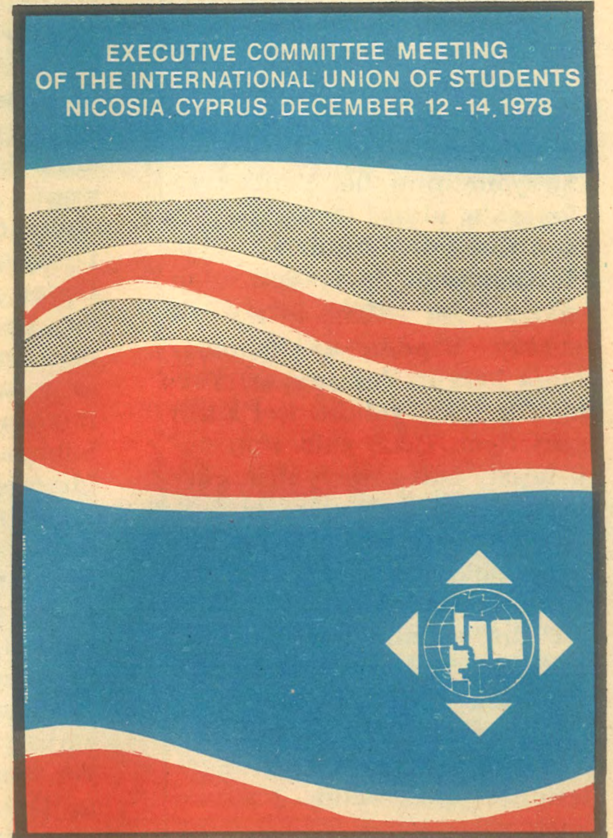
POFNE, DGD ve KÖGEF yetkilileri birarada.

UÖB DELEGASYONU KUZEY KIBRIS'I ZİYARET ETTİ

UÖB Yürütme Komitesi toplantısının sonunda 16 kişilik bir delegasyon Kuzey Kıbrıs'ı ziyaret etti. Delegasyonda UÖB







UÖB Dergisi ve UÖB'ün kıbrısla ilgili afişleri

VE DGD UÖB TOPLANTISINA

Başkanı Miroslav Stepan Mirek de vardı. Delegasyonda Çekoslovakya, Senegal, Sovyetler Birliği, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Vietnam, İrlanda, Demokratik Yemen, Bulgaristan ve Şili öğrenci örgütleri temsilcileri ve POFNE temsilcileri vardı. Delegasyon önce K.T.F.D. Başkanı Rauf R. Denktaş'ı ziyaret eti. Denktaş'la yapılan görüşmeden sonra KÖGEF ve DGD yöneticileri ile bir tanışma toplantısı yapıldı. Öğle yemeği Girne'de yendikten sonra delegasyon Girne'yi gezip, gördü. Programda Magosa'ya gitmek de vardı, ancak bu polis tarafından engellendi. İzin alınmadı gibi tutarsız gerekçelerle dolaşım özgürlüğü kabaca çiğnendi. Polisin engellemesi üzerine Girne DGD şubesini de ziyaret eden delegasyon Lefkoşa'ya döndü. Mimar Mühendisler Odası salonunda tüm demokratik kuruluş temsilcilerinin katıldığı geniş bir toplantı yapıldı. **Toplantıda söz alan UÖB sekreterlerinden Senegal temsilcisi Ravane Kone Kıbrıs'ta bulundukları süre içinde gösterdikleri konukseverlikten dolayı POFNE, DGD ve KÖGEF'e teşekkür etti ve Kıbrıs gençliğine savaşımında başarılar diledi. UÖB'nin her zaman Kıbrıs gençliğiyle dayanışma içinde olacağını vurguladı.** Çok samimi bir hava içinde geçen toplantı bittikten sonra delegasyon geri döndü. Böylece yıllardır Kıbrıs Türk gençliği ile dünya gençliği arasına çekilen zincirin bir halkası daha koptu.



UÖB delegasyonu Kuzey Kıbrıs'ta.

Maocu Faşistler Ercan Turgut Arkadaşımızı Şehit Ettiler

ERCAN'LAR ÖLMEZ





Ercan Turgut'un Lefkoşa'daki cenaze töreni.

Bir yiğit KÖGEF üyesi daha şehit edildi. Bu kez kanlı saldırıyı düzenleyenler Perinçek'çi maocular. Beşinci yiğidi toprağa verdi Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliği. Yurtlarının kapatılmaması için direnirken maocular Ercan arkadaşı şehit etti. Ercan Turgut'un maocular tarafından şehit edilmesi maoizme karşı savaşımın emperyalizme ve faşizme karşı savaşımdan ayrılamıyacağını bir kez daha gösterdi. **Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşım vermekten başka suçu olmayan Ercan Turgut'un şehit edilmesi maocuların Kıbrıs'ın bağımsızlığı savaşımına ne denli düşman olduklarını kanıtladı.** Ancak Ercan'ın kavgası bu saldırılarla durdurulamaz. Ankara'da yapılan cenaze töreninde binlerce ilerici genç «Ercan'lar Ölmez», «Bağımsız Kıbrıs» diye haykırdı. Kıbrıs'ta yapılan cenaze töreninde binlerce kişi «Kahrolsun faşistler, maocu faşistler» «Kıbrıs NATO Üssü Olamaz» diye haykırdı. Cenaze ile Kıbrıs'a giden ve törende bir konuşma yapan KÖGEF genel başkanı İsmail Kemal maoizmin karşı devrimci yüzünü sergilemiş, emperyalizmle dünya sosyalist sistemi arasında orta yol olmadığını vurgulamıştır. Törenin sonunda devrim andı içilmiş ve Ercan Turgut toprağa verilmiştir. Ercan'ın toprağa verilmesinden sonra Özer Elmas, Mehmet Ömer, Muharrem Özdemin ve Ertan Mustafa'nın mezarlarını ziyaret eden KÖGEF ve DGD'li gençler mezarlara çiçek bırakmış ve saygı duruşunda bulunmuşlardır.

YURTLAR KAPATILDI

savaşım sürüyor...

Gerici UBP iktidarının aldığı karar hayata geçirildi ve Kıbrıs yurtları kapatıldı. Yurtların kapatılmasındaki esas amaç KÖGEF tarafından en geniş kitlelere açıklandı. Amaç Kıbrıslı gençliği politik görüşlerinden dolayı cezalandırmak ve KÖGEF'in örgütlülüğünü dağıtmaktı. Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliği yurtlarının kapatılmasını önlemek için KÖGEF önderliğinde çetin bir savaşım yürüttü. Gerek Kıbrıs'ta gerekse Türkiye'de kitlelere yönelik çok çeşitli çalışmalar yapıldı. Bu çalışmaların sonucu gerici UBP iktidarı zor durumda kaldı, köşeye sıkıştı. Ancak öğrenci düşmanı eğitim bakanlığı ve UBP halktan tecrit olmayı göze alarak yurtları kapattı.

İSTANBUL YURTLARI

İstanbul'da yurtların kapatılacağı tarih olan 21 Kasım'da öğrenciler direnişe geçti. Yurt binalarına «Yurtlar Kapatılamaz», «Yaşasın KÖGEF» yazılı bezler asıldı. Direniş üç gün sürdü. 24 Kasım sabahı kız ve erkek yurtları çok sayıda polis ve jandarma tarafından sarıldı. Yurda gelen KÖGEF avukatı polis tarafından dövüldü ve öğrenciler polis zoru ile yurttan atıldı. Yurttan atılan öğrenciler Barış Derneği'ne sığındılar. Valilikle kalınabilecek yer konusunda yapılan temaslar hiçbir sonuç vermedi. Barış Derneği tüm imkanları ile Kıbrıs'lı öğrencilere yardım etti ve konuyu Dünya Barış Konseyi'ne iletti.

ANKARA YURTLARI

Ankara'da da 21 Kasım'da yurtlarda direniş başladı. Öğrenciler yurtların duvarlarına bez pankartlar astılar. Yazılar yazdılar. İstanbul yurtları kapatıldığı gün Ankara yurtlarına polis gönderilmedi. Ancak yurtların suları, kaloriferler telefonlar, elektrikler kesildi, idareciler ve işçiler geri çağrıldı. Böylece uzun bir sinir savaşı başladı. UBP'nin Ankara'daki temsilcileri öğrencilerin bu baskılardan yılarak yurtlarını terketmelerini bekliyordu. Bu arada yurtları kapatma tehditleri de sürdürülüyordu. Kış olduğu için öğrencilerin çoğu hasta oldu. Ancak temsilciliğin beklediği bozgun olmadı ve olmayacaktı. Bunu anlayınca yine polisiye önlemler ön plana çıkarıldı. 16 Aralık'ta Ankara Kıbrıs yurtları da polis ve jandarma tarafından kuşatıldı. Erkek yurdunun pencereleri panzerle söküldü. Yurda giren polisler öğrencileri copladı ve öğrenciler karakola gönderildi. KÖGEF ve AKÖK yöneticileri karakolda daha uzun bir süre tutularak özel baskılara uğradılar.

YENİ DURUM

Sonuç olarak İstanbul ve Ankara'daki yurtlar kapatıldı. Ancak gerici UBP iktidarı bu kararını kolay kolay yerine getiremedi. Kıbrıslı gençlik kazandığı mevzileri sonuna kadar savundu ve UBP iktidarına her istediğini rahatlıkla uygulayamıyacağını gösterdi. Geniş kitleler bu gelişmelerin ışığında UBP'nin gerçek yüzünü daha iyi gördü. Sonuç olarak UBP yurtları kapattı ama çok şeyler pahasına.

SAVAŞIM SÜRÜYOR

KÖGEF'in savaşımı yurtların kapatılması ile durdurulamaz. Savaşım sürüyor. KÖGEF kurulduğu zaman bu yurtlar yoktu. Bu yurtlar KÖGEF'in savaşımı ile açılmıştı. Dost da düşman da bu savaşım içinde KÖGEF'in gücünü yakından gördü. İstanbul mitingi bunun küçük bir örneğidir. Yurtların kapatılması için verilen savaşım çeşitli deneylerle doludur. Bu savaşımdan alınacak derslerle, yeni yeni haklar için daha güçlü adımlar atmak gündemdedir. Kıbrıs'lı ilerici yurtsever gençlik yurtlarını kapatanları unutmayacaktır.

Gün gelecek birçok şeyin yanısıra bunun da hesabı sorulacaktır.



İstanbul yurtlarında direniş.



Yurttan atılan öğrenciler.





Panzer görev başında...

KIBRIS BARIŞ HAREKETİNDE İLERİ BİR ADIM

Türkiye, Yunanistan ve Kbrıs barış hareketinin temsilcileri Atina'da yapılacak barış konferansının ön çalışmaları için İstanbul'da biraraya geldiler. Toplantıya Kıbrıs barış hareketi adına Kıbrıs Barış Konseyi Başkanı Peonides ve Kıbrıs Barışseverler Derneği kurucu komitesi başkanı Bekir Azgın katıldı. Gazetemiz Kıbrıs barış hareketinin temsilcileri ile bir görüşme yapmıştır. Bu görüşmevi yayınlıyoruz.



Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs barışçıları basın toplantısında.

PEONİDES'LE RÖPORTAJ:

SORU : Bizlere Kıbrıs Barış Konseyi ve çalışmaları hakkında bilgi verirmisiniz?

YANIT : Kıbrıs Barış Konseyi, Kıbrıs halkının adasını Doğu Akdenizde, topraklarında üslerin bulunmadığı bir barış ve dostluk köprüsüne çevirme, böylece dünya halklarının kalıcı bir barış için verdikleri savaşıma katkıda bulunma isteğinin temsilcisidir. KBK'ni destekleyenler güçlüdür. Bu güçler sendikal hareket, köylü hareketi, gençlik ve kadın hareketi vb. ve bilim, kültür dünyasının şahsiyetlerinden oluşuyor. Tüm bu örgütler delegeleriyle Konseyde temsil edilmişler ve pratikte düzenleyici bir vücut meydana gelmiştir. KBK'nin rolü bağımsız, bağlantısız devlet üzerindeki emperyalist entrikaların doruk noktasına ulaştığı 1974 trajedisinden sonra, son yıllarda büyük oranda artmıştır. Olanlardan sonra Ortadoğu'nun stratejik ve hassas bir bölgesi olan Kıbrıs'ı NATO'ya köprübaşı olmaktan kurtarmak için dünya kamuoyunu harekete geçirme zorunluluğu vardı. Kıbrıs sorununun iki toplum arasındaki çatışma değil, sorunun emperyalizmin en saldırgan güçleri ile Kıbrıs halkı (Türk ve Rum) arasında olduğunu dünya kamuoyuna izah etmek KBK'nin göreviydi. KBK bu görevi şerefle sürdürdü. Bu çalışmaların sonucu olarak başkanlığını Dünya Barış Konseyi (DBK)'nın başkanı Romesh Chandra'nın yaptığı Uluslararası Kıbrıs'la Dayanışma Komitesi doğdu. Şunu vurgulamak istiyorum ki KBK 30 yıllık çalışma süresince tüm uluslararası sorunlarda -örneğin silahsızlanma- ilkeli tavır almış ve halklara ihtiyaçları olduğu zaman dayanışmasını iletmiştir. Böylece Kıbrıs halkının anti-emperyalist, enternasyonalist dayanışma ruhunda eğitimine yardımcı olmuştur. Aynı zamanda halkı gerçek yurtseverlik ve demokrasi ruhunda, şovenizmi dıştalayan bir ruhta eğitmeye çalışıyor.

SORU : Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye barış güçlerinin temsilcileri olarak İstanbulda toplandınız. Dünya ve bölge barışı açısından bu toplantının bir değerlendirmesini yaparmısınız.

YANIT : İstanbul toplantısını gerçek tarihi değeri olan bir toplantı olarak nitelendiriyorum. Tarihi değerdedir çünkü üç ülkenin barış güçlerinin gücünün ve etkisinin, politikalarını ve isteklerini dayatacak kadar geliştiğini ispatlamış oluyor. Bunu, tehlikelerle dolu bölgemizi bir barış bölgesine çevirecek şekilde kullanmalıyız. Biz Kıbrıslılar için bu toplantının özel bir önemi vardır. Çünkü bu toplantıda Kıbrıs'lı Türk ve Rum barış güçlerinin, ada üzerinde zorla empoze edilen ayırımdan sonra ilk kez biraraya gelmelerini sağlamıştır. Emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin Kıbrıs üzerindeki emellerini gerçekleştirme çabalarının yoğunlaştığı, Camp David operasyonunu tekrarlama ve Kıbrıs sorununu ABD'nin saldırgan stratejisine uygun olarak çözümleme çabalarının hızlandığı bir dönemde yaşıyoruz. Bu planlar emperyalizmin global planlarından, uluslararası durumu bozma girişimlerinden, Ortadoğu sorununu büyük petrol tekellerinin çıkarlarına uygun olarak çözümleme, durumunu Türkiye ve Yunanistan'da güçlendirme çabalarından, yeni silahlanma yarışı girişimlerinden ayrı düşünülemez. Bu gelişmeler Pekin yönetiminin suçortaklığı ile daha tehlikeli oluyor. Dolayısıyla barış güçlerinin bu entrikaların yollarını kapaması, bu meydan okumalara karşı durması ve çalışmalarını koordine etmesi çok önemlidir. Çağımızda savaş kaçınılmaz değildir. Uluslararası güçler dengesi kalıcı barış isteyen, ilerleme, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve refah isteyen halkların lehinedir. Sosyalizm öyle dev adımlar atmıştır ki şimdi insanlığın koruyucu kalkanı olmuştur. Fakat İstanbul'daki bu toplantının özellikle Kıbrıslılar için neden bu kadar önemli olduğunun bir nedenini daha vurgulamak istiyorum. Bu toplantıda Kıbrıs'ın tüm barış güçleri -Kıbrıs'lı Rum ve Kıbrıs'lı Türk- 1974 yazının trajik olaylarından sonra ilk kez biraraya geldiler. Bir delegasyonda biraraya geldik ve 26-28 Ocak tarihleri arasında Atina'da yapılacak olan konferansın hazırlık çalışmalarına ortak katkıda bulunduk. Bu halkımızın Kıbrıs sorununun bağımsız, egemen, federal, iki toplumlu, bağlantısız ve tamamen askerden arındırılmış bir devlet temelinde çözümü için verdiği savaşım açısından çok önemlidir. Çok önemlidir çünkü iki toplum arasında çözümlenemiyecek herhangi bir sorunun olmadığını gösteriyor, çünkü her iki toplumun ortak düşmanının emperyalizm ve işbirlikçilerinin olduğunu gösteriyor. Her iki toplumun barış güçlerinin temsilcilerinin İstanbul'daki toplantısı ve daha önce sendikalar, öğrenci ve gençlik örgütleri arasında gerçekleştirilmiş olan ilişkiler inşa edilecek olan güçlü anti-emperyalist cephenin temelini hazırlar.

SORU : İçinde bulunduğumuz aşamada Kıbrıs ile ilgili olarak neler söylemek istersiniz.

YANIT : Bu soruyu daha önce cevaplandırmış bulunmaktayım. Günümüzde Amerikan emperyalizmi 1974'de başlattığını bitirmek için çaba harcıyor. Amerikan planı Kıbrıs sorununu BM'ler çerçevesinden çıkarıp bir NATO sorunu haline getirmek istiyor. Dolayısıyle bu yeni oyuna hayır diyoruz. Diğer yandan toplumlararası görüşmelerin BM'ler Genel Sekreterinin gözetiminde başlamasına evet diyoruz. Görüşmeler BM'lerin Kıbrıs'la ilgili kararları ve Denktaş'la Makarios arasında Subat 1977'de anlas-

devamı s: 15

BEKİR AZGIN'LA RÖPORTAJ;

SORU : Kuzey Kıbrıs'taki barışseverlerin örgütlenme çalışmaları hakkında bilgi verirmisiniz.

YANIT : Bilindiği gibi «Barışseverler Komitesi» yeni kurulmuş bir örgüttür. 16 Aralık 1978'de toplumumuzun çeşitli kesimlerinden biraraya gelen barışseverler, ileride Barışseverler Derneğini oluşturmak gayesi ile bu komiteyi oluşturmuşlardır. Amaç barış içinde yaşayan insanların oluşturduğu bir dünya yaratmaya katkıda bulunmaktır. Derneğimiz savaşsız sömürüsüz bir dünya yaratmak için a) Lünya barışı ve uluslararası yumuşamaya, b) Genel ve tam bir silahsızlanmanın gerçekleştirilmesine, c) Irkçılık ve sömürgeciliğe karşı savaşıma, d) Kurtuluş savaşl(arının başarıya ulaşmasına katkıda bulunmak, bölgemizde barış, güvenlik ve işbirliğinin sağlanmasına katkıda bulunmak, Kıbrıs'ta erken, adil ve kalıcı bir barışın gerçekleştirilmesine çalışmak ve barışı gerçekleştirme koşullarını geliştirip tanıtmak amaçlarını güdecektir.

SORU : Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye barış güçlerinin temsilcileri olarak İstanbul'da toplandınız. Dünya ve bölge barışı açısından bu toplantının bir değerlendirmesini yaparmısınız.

YANIT : Atalarımız «hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşır» demişler. İstanbula bölgemizde barışı gerçekleştirme koşullarını «konuşarak» saptamak gayesi ile toplandık. Bu toplantı Ocak sonunda Atina'da gerçekleştirilecek olan konferansın ön hazırlıklarını tamamlamak gayesi ile yapılmıştır.

SORU : İçinde bulunduğumuz aşamada Kıbrıs sorunu ile ilgili olarak neler söylemek istersiniz?

YANIT : Bir tek kelime söylemek istiyorum. BARIŞ. Her iki toplumun çıkarlarını gözeten ve uzun ömürlü olacak olan bir barış. Genç kuşak ne yazık ve ne acıdır ki savaş alanına döndürülmüş bir adada doğup büyüdü. Gençliğe ve bundan sonra gelecek kuşaklara barışı ve barışın nimetlerini tattırmak istiyoruz.

SORU : Atina'da yapılacak konferans hakkında bilgi verirmisiniz. Bu konferansın Kıbrıs sorununun çözümüne katkıları neler olabilir?

YANIT : Atina'daki konferans üç ülkenin barış güçlerini bir aray getirip, bölgede gerginliği gidermek ve barışçı yollarla barışa açılan pencereyi gındırmak gayesini güdecektir.

KIBRISTA FAŞ
V
TÜRK OC

Geçen sayımızda, toplumumuzdaki faşist hareketin gelişimine özce değinmiş ve Türk Ocakları'nın bugünkü faşist hareketin legal kolu olduğunu söylemiştik. Türk Ocakları'nı, geçmişten günümüze uzanan ve resmi kurumlara dek. gizli kapaklı ağlarını ören faşist hareketten soyutlamak, büyük bir yanlışlıktır.

Kıbrıs'taki faşist hareket, her zaman Türkiye'deki faşist çevrelerle organik bağlar kurarak gelişmiştir. Özellikle, 1960'lardan sonra, MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş ve ekibinin Kıbrıs'taki faşist örgütlerle ileri ilişkileri olduğu bilinmektedir. Bu durum, MC döneminde, Alparslan Türkeş'in Kıbrıs Koordinasyon Komitesi'nin başına getirilmesiyle resmileştirilerek sürdürülmüştür. Uzun yıllardan beri, Kıbrıs Türk Yönetimi'nin köşe taşları bu kişilerin denetimindedir. KTFD Başkanı R. R. Denktaş bu olguyu birçok kez açıklamıştır; «(...) **Bizde polis ve Milli Emniyet işleri bizim dışımızdadır. Türk Mukavemet Teşkilâtına bağlıdır. (...) MİT Türkiye'de yasaklanan kitapların Kıbrıs'ta da yasaklanmasını istedi. Liste geldi. Tartıştık. Bir kısmının yasaklanmasının doğru olmayacağını söyledim. Ama biz TMT'den gelen istekleri, sonra bizi suçlarlar diye reddedemeyiz.»** (14)

23 Şubat, 1977 tarihinde, Türkiye'den Kıbrıs'a gizlice bavullarla taşınırken ortaya çıkarılan tabancaların, resmi mevkilerdeki bazı MHP eğilimli kişilerin sorumluluğunda olduğu saptanmıştır. Türk Ocakları genel başkanı Fikret Kürşat'ın, bu kişilerle işbirliği içinde, Kıbrıs'a silâh taşıma işlemlerinde başı çektiği, Federe Meclis üyesi İsmet Kotak tarafından da açıklanmıştır; «Fikret Kürşat, üç kuruşsuz bir anda, Gemikonağı limanından narenciye ihracatı yaptı. Narenciye normal olarak, Magosa'dan ihraç edilir. Kürşat'ın ortakları Türkiye'de. Bunun dosyası incelenebilir. Bu iş silâh nakline kadar da gitmiştir.»

Ankara Savcı yardımcısı Doğan Öz'ün katili Hüseyin Kocabaş'ın, bir süre Ankara'da MHP'li bir milletvekilinin evinde saklandığı, oradan İzmir'e kaçtığı, ancak bazı «çevrelerin» kendisine izlendiğini bildirmesi üzerine hemen Kıbrıs'a kaçırıldığı bilinmektedir. (15) Kocabaş gibi Kıbrıs'a yığılan ve Türk Ocakları'nda çalışan MHP'li katillerin, oradan da Federal Almanya'ya ikâmetleri için, bizzat Alparslan Türkeş'in ilgilendiği Türkiye basınında yer almıştır. (8 Kasım 1978 tarihli Cumhuriyet gazetesinde, Beyazıt katliamında 7 öğrencinin katili olan ve bir çok kez banka soygunlarına adı karışarak silâhlarla yakalanan Ülkü Ocaklı faşist, Nurullah Türker'in İsviçre'de yakalandığı belirtilmektedir. Aynı habere göre, Katil Nurullah Türker, cinayeti işledikten sonra Kıbrıs'a kaçmış, oradan da Almanya'ya giderek, İsviçre'ye geçmiştir.)

Bunlar dışında, bazı MHP ileri gelenleri, Kıbrıs'ta «görevli» olarak, KTFD yetkilileriyle işbirliği içinde çalışmaktadırlar.

Tüm bu plânlı ve örgütlü çalışmaların, Türkiye'deki faşist yuvalar ile Kıbrıs'taki gizli faşist örgütler ve Türk Ocakları tarafından yapıldığı artık herkesçe bilinmektedir.

KIBRIS'TAKİ FAŞIST HAREKETİN LEGAL KOLU : TÜRK OCAKLARI

Türk Ocakları, gelişen ilerici hareketi kanla boğması ve Kıbrıs sorununa emperyalist çözümleri dayatmalarına destek güç olması için, egemen güçler tarafından kurduruldu. İkide bir «tavize hayır» yaygaralarıyla sokaklara dökülen bu örgüt, toplumlararası görüşmeleri ve toplumlararası barışı engellemeye çalışmaktadır. Savladığı görüşlerle ve eylemleriyle faşizmin tüm özelliklerini sergilemektedir.

Dimitrof şöyle diyor; **«Faşizm ideolojik milliyetçilik ve şövenizm fikirlerinden yararlanır.»** Türk Ocakları bu konuda üstlendiği misyonu başarıyla sürdürüyor. Resmi yayın organı, Ocak dergisine bakalım; «Türk çocuğu herşeyden önce Türk milliyetçisi olarak yetiştirilmelidir. Tıpkı Rum çocuğunun koyu bir Türk düşmanı ve Rum milliyetçisi olarak yetiştirildiği gibi. Bu «çağ dışı» değil bilâkis çağın ve milli davamızın gereğidir.» (16)

Orta-Asya ve üstün Türk ırkı üzerine çarşaf çarşaf «araştırma» yapan bu dergi, «Anavatanla bütünleşme» teranesini toplumumuza Milli Ülkü olarak lânse et-

KTFD'nin başındakiler, Anayasanın başlangıcına koydukları, «Bağımsız Kıbrıs Federal Cumhuriyeti'nin kurulmasına temel olmak» ilkesinde ne denli içten olduklarını, Anayasaya **içte** savaş ilân eden bu faşist örgüte karşı tavır almamakla, aksine onların şölenlerine katılmakla ortaya koymaktadırlar. Federe Meclis'te, 5 Kasım, 1976 tarihinde, iktidar partisinin de oylarıyla «Bağımsız, bağlantısız, toprağı bütün Kıbrıs» ilkesi geçtiği halde Türk Ocakları'nın bunu savunanları vatan hainliğiyle suçlamasına göz yumulmaktadır. Faşistler bakın Meclise nasıl meydan okumaktadırlar; «(...) Kızıllar Federe Devletimizin üçüncü kuruluş yıldönümünde, duvarlara «Bağımsız, Bağlantısız, Toprağı Bütün Kıbrıs» gibi bizi Rum yönetimine peşkeş çeken afişler asabilmişlerdir.» (19)



Kıbrıs'ta Faşist Türk Ocaklarının çıkardığı Ocak dergisinin kapağı ve küpürleri

mektedir; «Milli ülkümüze doğru yürüyeceğiz. Parolamız «Anavatanın kucağına değin mücadeledir». Bunu gerçekleştirmek için içte ve dışta gereken mücadeleyi Türk milliyetçileri-ülkücüleri vermek zorundadırlar ve vereceklerdir.» (17)

«Türk Mukavemet Teşkilâtı neferleri, Anayurtla birleşinceye kadar, her şart altında mücadele yemini içmişlerdi. Bu kutsal yeminin yeni şartlar altında geçerliliğini koruduğu kanaatindeyiz. Çünkü, henüz hedefe varılmamış gitmekte olduğumuz yolun sonuna gelinmemiştir.» (18) Bu hedef, Ocak yayınları arasında çıkan ve KTOD'nin ana ilkelerini kapsayan bir broşürde şöyle açıklanmaktadır; «Anavatanla her sahada bütünleşmek ve Kıbrıs'ı bütünüyle anavatan Türkiye'ye bağlamak.»

Faşist Türk Ocakları bir yandan da savaş kundakçılığı yapmaktadır. «(...) Savaş bir varolma kanunudur. Suni bir şey değildir tabiatın bağrında var (...) barış güzel şeydir ama savaşın gerçekliğini inkâr etmeye yetmez.» (20) «Kurtarılmış Türk Kıbrıs toprakları dışındaki malımız ve kan hakkımız olan diğer toprakları alıncaya kadar mücadele etmeliyiz.» (21) «(Kıbrıs) Kuzeyi ile Güneyi ile Türkün olmalıdır.» (22) «Kurtarılmış Güney Kıbrıs ülküsünü şuurlu ve canlı tutmak; yeni nesillerimizi bu hedefe yöneltmek, ada üzerinde yaşamamızın tek şartıdır. Bunu yapmak mecburiyetindeyiz. Çünkü bu küçücük adanın iki hakimi olamaz mutlaka bir taraf hükmedecektir. Türk hükmetmek mecburiyetindedir. (...) Siyasi çözüm ne

ŞİST HAREKET
E
CAKLARI

olursa olsun, milletçe özlenen Kıbrıs'ın tümünün kurtarılmasıdır.» (23)

KTFD yöneticileri, bir yandan dunya kamuoyuna hoş görünmek için «barış havariliği» yaparken, diğer yandan da barışı dinamitleyen bu örgüte arka çıkmakla, gerçek amaçlarını ortaya koymaktadırlar. Bu faşist örgüt, varılabilecek herhangi bir anlaşmayı tanımayacağını, savaş kundakçılığına devam edeceğini şimdiden ilân etmekten çekinmemektedir. Böylelikle, yıllardır kimlerin savaş kundakçılığı yaptığını da açıklamış olmaktadır.

Faşist Türk Ocakları azgın bir gericilik ve demokrasi düşmanlığı yapmaktadır. Ocak dergisinin 6. sayısında Fikret Kürşat, Anayasanın «lükslüğünden» ve parlamenterizmden yakınmaktadır. Türk Ocaklarının Meclise önerisi şudur; «Yapılacak olan ceza kanunumuz, Anavatan Türkiye'de olduğu gibi 141 ve 142. komünizmi önleyici maddeleri de ihtiva eden bir kanun olmalıdır. Sınıf mücadelesini benimseyen ve öven her türlü görüşün açıklanması komünizm propagandasıdır. Bunun yasaklanması, izalesi gereklidir. En kısa zamanda kanun tasarısının hazırlanıp, Meclise sunulmasının yerinde bir davranış olacağı inancındayız.» (24)

Tüm faşist örgütlerin yaptığı gibi, Türk Ocakları da, bağnazlığı savunmakta ve *dini* yığınları uyutma aracı olarak kullanmaya kalkmaktadır. Magosa bölgesinde, çocukların zorla götürüldüğü Arapça kuran kurslarını desteklemektedirler. CTP' nin anayasaya ve lâikliği aykırı olan bu çalışmaları teşhir etmesi üzerine, Türk Ocakları 8 Ağustos 1978 tarihiyle bir basın açıklaması yayınlamış; «CTP bilmelidir ki, memleket sahipsiz değildir» demiştir. Kendilerini açıktan açığa anayasanın da üzerine koyan faşistler, memleketin sahibi olduklarını ilân etmektedirler.

Faşizm, bu insanlık düşmanı, halk düşmanı,, barış ve demokrasi düşmanı özüne karşın nasıl olur da halâ daha kendine taban bulabilir? Çünkü, «Faşizm kitleleri en sınırsız biçimde sömürür. Ancak onlara en ustaca anti-kapitalist demagojilerle yaklaşır.» (25) Faşist Türk Ocakları da kuracağı düzenin adını Milliyetçi-Toplumcu (Hitler'in diliyle, Nasyonal-Sosyalist) koymaktadır. «Milliyetçi-Toplumcu doktrin, mülkiyetin her zaman bir sömürü sonucu elde edildiğini ve hırsızlık mahsulü olduğunu savunmakta, mülkiyeti fertten alıp devlete vermektedir (...) Milliyetçi-Toplumcu doktrin, kapitalist sistemin aksine, ferdin refahıyla birlikte, milletin refahını ön plânda tutmaktadır.» (26) Aynı tekerlemeyi yapan Hitler'in, iktidara geldiği zamanki uygulamaları bilinmektedir. Ne var ki, faşizm, bu demagojileri her zaman, her yerde sürdürmeye devam etmektedir.

TÜRK OCAKLARI EMPERYALİZMİN VURUCU GÜCÜDÜR

Faşist Türk Ocakları, emperyalizmin toplumumuzdaki vurucu gücüdür. İlerici güçlere yönelik saldırılarını her geçen gün daha bir artırmaktadır. Emekçi halkımızın demokratik örgütlerine ve savaşım hedeflerine karşı yoğun bir karalama kampanyası sürdürmektedir. Özellikle, Kuzey Kıbrıs'ta işçi sınıfımızın sınıf ve kitle sendikası DEV-İŞ'i kendine hedef seçmiştir. Yayın organlarında, sendikal eylemlerin, toplumu içten zayıflatmaya yöneldiğini yazmakta, bunların yasaklanmasını talep ederken, grevci işçileri de «iç düşman» olarak tanıtmaktadır.

Bu saldırıların bir sivri ucu da gençliğe yönelmiştir. Dimitrof, «(Almanya'da) faşizm yönetimi ele geçirdi. Çünkü, gençlik saflarına nüfus edebilmişti.» diyor. İşte egemen güçler bu nedenle, Kıbrıslı Türk gençliği yıllarca militarist bir eğitime tâbii tuttu, kızlar da dahil, lise çağındaki gençlere, bozkurt amblemi şapkalarla, silâhlarla askeri gösteriler yaptırdı. Bu nedenle GSKİD'ler kuruldu, okullarda şöven bir eğitimle gençliğin beyni yıkanmak istendi. Onlar gençliği, Kıbrıs'taki emperyalist komplolarda maşa gibi kullanmak istiyorlar. Bunu başaramadıklarını gördükçe de hüsrana düşüyorlar. Fikret Kürşat, Ocak dergisinin beşinci sayısında bu hüsranı şöyle dile getiriyor; **«TMT'nin bütün başarılarına rağmen, 1968'lerden sonra yüksek öğrenime giden gençlerin arasında yetiştirilen aşırı sol militanlar, 1968-70'lerde Türkiye'de Türk toplumu ve Kıbrıs davamıza ters düşen faaliyetlere giriştiler.»** Fikret Kürşat, aynı derginin onuncu sayısında da şöyle diyor, «Gençlerimize sahip çıkamadık (...) bu konu tekrar ele alınacak önemli bir meseledir.»

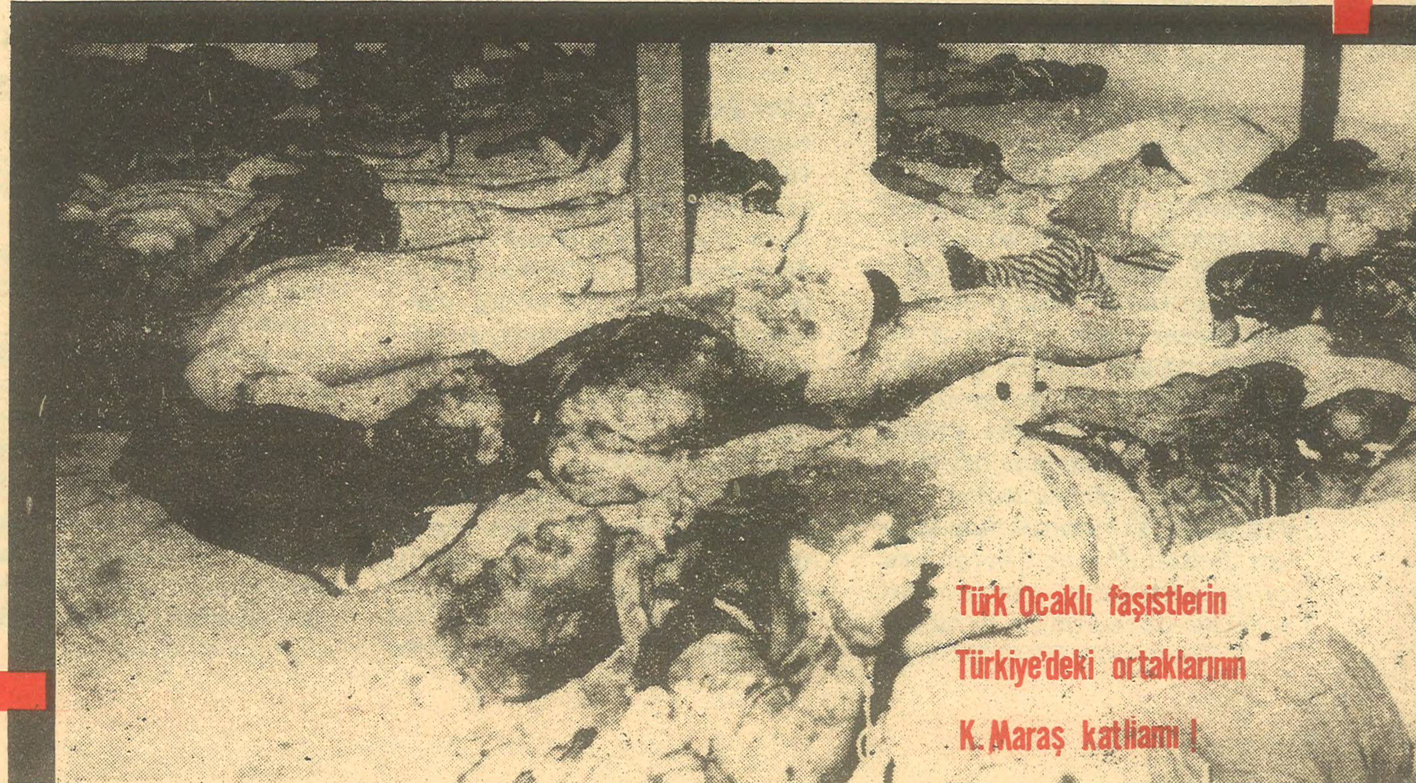
İşte, Türk Ocaklarının kurulmasının nedeni. İşte, Mehmetlerin, Özerlerin, Muharremlerin, Ertanların katledilmesinin nedeni... Yüksek öğrenim gençliğinin üzerine yönelen saldırıların ve cinayetlerin ardında, faşist Türk Ocakları ve onun Türkiye'deki yandaşları, MHP'li, Ülkü Ocaklı komandolar vardır. Çünkü, onların «Milli Dava» adını verdikleri, emperyalist komploların karşısında, YÖG'i, dinamik ve örgütlü bir güçtür. Katledilen arkadaşlarımızın «kim vurduya» gittiğini yazmaya sıkılmayan bu faşist örgüt, Muharrem'le kaçırılarak, ağır yaralanan Ülmen arkadaşımızın, bu işi faşist komandoların yaptığını söylemesini «provakasyon» olarak nitelendirmiştir. Ancak bugün Muharrem Özdemir arkadaşımızın katili yakalanmıştır. Bu kişi, Türk Ocaklarının yandaşı, Ülkü Ocakları'nın ikinci başkanı, MHP'li bir komandodur.

Geçtiğimiz ders yılı, YÖG'ne yönelen planlı ve zincirleme saldırılar, Türk Ocakları ve Ülkü Ocakları tarafından işbirliği halinde tertiplenmiştir. Türk Ocakları'ndan bir heyet, Fikret Kürşat'ın başkanlığında, yandaşlarını ziyaret için, bu saldırılardan hemen önce Türkiye'ye gitmiştir. Bu ziyaretin ardından, İstanbul'daki Kıbrıs Erkek Yurdu'nun ve KÖGEF binasının bombalanması, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde Kıbrıslı öğrencilere yoğun faşist saldırıların başlaması bir raslantı mıydı? Ayni dönemde KTFD İstanbul Bürosu Temsilcisi, Güney Andaç'ın İstanbul'da okuyan ve Türk Ocaklarıyla ilişkisi olan faşistlerle, onların evinde toplantı yapması bir raslantı mıydı? Yurdun bombalandığı gün bu faşistlerden birinin Kıbrıs'a kaçması bir raslantı mıydı? Bu faşistlerle KTFD yetkilileri arasında ilişkiler olduğunun belgelenmesine ne anlam vermek gerekir? (Yeni Düzen gazetesinin 26. sayısında, 19 Eylül 1974 tarihiyle, Türk Ocakları yetkililerinden Ahmet Ötüken tarafından, İstanbul'da okuyan faşist Ali Rauf'a yazılmış bir mektubun fotokopisi yayınlanmıştır. Bu mektupta Rauf Denktaş'ın ve Fikret Kürşat'ın burs işlerini halledeceği yazmaktadır.)

Geçen yıl Ankara ve İstanbul'da Kıbrıs Yurtlarına yapılan bombalı, silâhlı saldırıların ve yurtlar üzerinde tezgâhlanan provakasyonların ardında Türk Ocakları vardır. Çünkü onlara göre, «Kıbrıs'taki komünist harekette KÖGEF nüve, yurtlar ise hücredir». Onlar YÖG'nin yurtlardaki örgütlü gücünden, KÖGEF'in yığınları kucaklayışından endişe duymaktadırlar. «Artık herkesçe bilinen bir gerçektir ki, Kıbrıs öğrenci yurtları, komünist militanların tahakkümü altına girmiş bulunmaktadır. Kız yurtları dahil, bu yurtlarda yapılan çalışmalar ve girişilen bütün eylemler komünist stratejinin gereğine uygun olarak yapılmaktadır. (...) KÖGEF'in başını çektiği bu hareketlerle öğrenci meseleleri istismar edilmekte, bu suretle gençlik kitle hareketleriyle komünizm eğitimine tabi tutulmaktadır.» (27)

Faşist Türk Ocakları, Türkiye'deki öğrenci yurtları çevresinde bir provakasyon çemberi yaratmaya çalışmaktadır. Hatta bu amaçla, kendini «Maocu» diye sunan faşistleri yurtlarımıza sokmaya çalışmışlardır. Egemen güçlerin, ilerici hareketi bölmek için maocuları piyasaya sürme uğraşları son zamanlarda Kıbrıs'ta yoğunlaşmıştır. Geçmişleri halkımız tarafından iyi bilinen, ABD Elçilik görevlileriyle yakın ilişkileri olan bazı kişilerin de maocu ağızla, ilerici harekete saldırmaları oldukça ilginçtir.

devamı s; 15



Türk Ocaklı faşistlerin Türkiye'deki ortaklarının K. Maraş katliamı !

KIBRISLI DOKTORLAR HAKLARINI ARIYOR

Kıbrıslı doktorların bitmez tükenmez derdi ücretli ihtisas ve Türkiye'de çalışma izninin verilmesidir. Konu her zamankinden daha ciddi bir şekilde gündeme gelmiştir. Şimdiye kadar bu konuda çok sözler söylendi. Haksızlıktır dendi. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine ters bir tutumdur dendi. Dendi ama yine de birşey yapılmadı.

Türkiye'li meslektaşları ile aynı hastahanelerde çalışan, aynı sorumluluğu paylaşan, nöbet tutan doktorlar tek bir kuruş almıyorlar. Altı yıllık öğrenimin sonucu yine açlık. Kıbrıs'taki gerici çevreler hemen hemen tüm konularda olduğu gibi sağlık konusunda da ilgisiz kalıyorlar. Kıbrıs'ta yeterli ve dengeli bir doktor dağılımı yoktur. İnsanın en önemli ve önde gelen hakkı olan sağlıklı yaşam bir ticaret kaynağı haline getirilmiştir. KTFD Sağlık Bakanlığı şu anda kaç tane doktorun çalıştığını, hangi dallarda kaçar tane doktora ihtiyaç olduğunu bilmiyor. Daha doğrusu bilmek istemiyor. Sağlık hizmetlerinin sosyalizasyonu yapılmış olsa açıkta bulunan doktor fazlasının önemli bir bölümüne iş sahası açılmış olabilir. Böylece mezun olup Kıbrıs'a giden doktorların eline iş imkanı yok diye bir belge verilmez.

Bunu yerine getirmeyen Sağlık Bakanlığı doktor fazlasının beyin göçüne ise seyirci kalıyor. Türkiye'de çalışabilme konusunda lafta kalan girişimler yapıyor.

Şu anda Tabipler Odası tarafından hazırlanmakta olan uzmanlaşma tüzüğü tamamlanmış ve Türkiye Sağlık Bakanlığı'na sunulmuştur. Bu tüzüğün hazırlanması çalışmalarında KTFD Sağlık Bakanı Kıbrıs'lı doktor ve doktor adaylarını düşünmek ve onlar hakkında öneriler yapmak gereğini bile duymamıştır. Türkiye'de bulunan 500'e yakın doktoru kendi kaderlerine terketmiştir. Yeni tüzük de Kıbrıs'lı doktorlara hiçbir şey getirmemiştir.

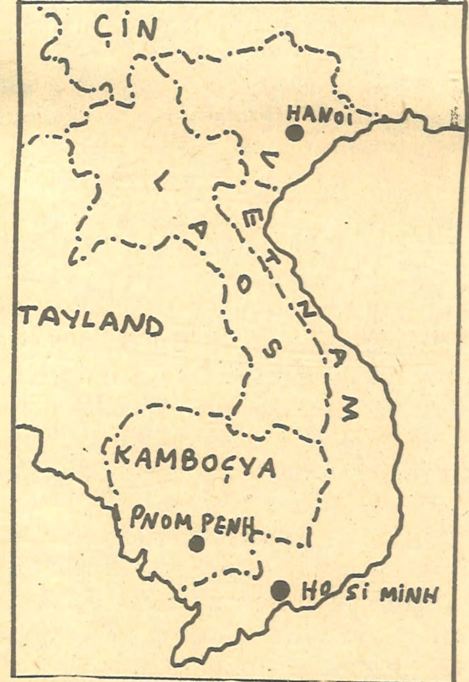
Tüm bunlara karşın Kıbrıs'lı doktorlar sorunlarının çözümünün örgütlü savaşımdan geçtiğinin bilincindedir. KÖGEF Tıbbiyeliler Komitesi'nin şimdiye dek sürdürdüğü çalışmaları daha üst bir örgütlülüğe kavuşturma çalışmaları sürdürüyor. Kıbrıslı ve diğer yabancı uyruklu doktorların sömürüsüne bu savaşımla son verilecektir.

Öğrenci Düşmanı Müfettişlerin Maskelerini İndirelim

Kıbrıs'ta çeşitli kurumlarıyla emekçi halkı baskı altında tutan UBP iktidarı Türkiye'de yüksek öğrenimde olan gençleri de gerici, faşist müfettişler kanalıyla baskı altında tutmaya çalışıyor. Bu müfettişlerin esas görevleri öğrenci sorunlarını çözmektir. Ama onlar tam tersini yapıyorlar. Öğrenci sorunlarını artırmaya çalışıyorlar. Özenle seçilerek Türkiye'ye gönderilen bu müfettişlerin pratikte yaptıkları ilerici öğrencileri fişlemek, öğrencilerle ilgili yalan, yanlış raporlar hazırlayıp Kıbrıs'a iletmek, KÖGEF'in örgütlülüğüne saldırmak, öğrenci gençlik içerisinde faşistlerin etkinlik kazanması için çaba harcamak ve bunlara benzer birçok görev (!) Kıbrıs yurtlarının kapatılması ve öğrencilerin sokağa atılması için başmüfettiş Yılmaz Çırakoğlu ve İstanbul müfettişi Günay Andaç'ın çok çaba harcadığı gayet iyi biliniyor. Bu bayların yurtlarla ilgili bakanlığa yazdıkları yalanla dolu raporlar yurtların kapatılması planlarına malzeme oldu. Zaten Yılmaz Çırakoğlu yurtların açılmasına karşı olduğunu defalarca açıklamıştı. Yurtların açılmasına karşı olan adam, yurtları kapattırmak için elinden geleni ardına koymaz tabii. Günay Andaç'ın ise İstanbuldaki Kıbrıs'lı faşistlerle sıkı fıkı olduğu ve evlerine giderek toplantı yaptığı da bilinmektedir. Bu görüşmelerde acaba neler konuşuluyor? Herhalde öğrenci sorunlarının çözümlenmesi değil. Bu müfettişlerin marifetleri saymakla bitmez. Bunlara karşı savaşım vermek, öğrenci düşmanı yüzlerini geniş kitlelere teşhir etmek ilericilik görevidir. Kıbrıs ve Gençlik bu öğrenci düşmanlarına karşı savaşımı sürdürecektir.

KAMBOÇYA HALK CUMHURİYETİNİ SELAMLIYORUZ

Son günlerin en önemli olaylarından bir tanesi, Kamboçya halkının maocu Pol Pot rejimine karşı sürdürdüğü savaşımın utkuya ulaşmasıdır. 1979'un ilk günlerinde utku haberi tüm dünyaya yayıldı. Kamboçya'nın başkenti Pnom Penh Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesinin eline geçmiş ve Kamboçya halkı maocu Pol Pot kliğini devirerek iktidarı ele almıştır. Bu haberi dünyada tüm ilerici güçler sevinçle karşılarken, maocular ve başta Amerika olmak üzere emperyalist ülkeler, tüm gerici, faşist güçler yas tutmaya başladılar. Kimlerin kimden yana olduğu bir kez daha sergilendi. **Maocular ve emperyalist güçler Kamboçya halkının zaferini Vietnam işgali diye niteleyerek kitlelerin kafasını bulandırmaya ve gerçekleri çarpıtmaya çalışıyorlar. Varsın çalışsınlar. Gerçekler ortadadır. Köksüz Pol Pot kliği halk desteğinden yoksun olduğu için çok kısa zamanda sökülüp atıldı.** Kamboçya halkı şimdi yarınlarına güvenle bakıyor. Ulusal Kurtuluş Cephesince oluşturulan Devrimci Halk Konseyi, Kamboçya Halk Cumhuriyetini ilan etmiştir. Kamboçya halkı savaşımında yalnız değildir. Başta Dünya Sosyalist Sistemi olmak üzere tüm ilerici güçler ulusal bağımsızlık, barış ve ilerleme savaşımında Kamboçya halkının yanındadır. Ne emperyalistler ne de onların yedek gücü maocular Kamboçya halkının ilerleme savaşımını durduramaz. Selam olsun Kamboçya Halk Cumhuriyetine ve onun kahraman halkına.



Burslar Artırılsın Kredi Sistemi Uygulansın !

Türkiye'deki Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliği birçok sorunla savaşarak öğrenimini sürdürüyor. Bu sorunların en önemlisi maddi sorundur. KÖGEF kurulduğu günden bu yana burs, nakdi yardım sorunlarını dile getirmiş ve KTFD Eğitim Bakanlığı'ndan bu sorunlara çözüm getirmesini istemiştir. Ancak politikasının temelini gençlik düşmanlığının oluşturduğu çeşitli defalar kanıtlanan Eğitim Bakanlığı bu sorunlara da kulak tıkamış, yurtları kapatarak bu sorunun daha da büyümesine neden olmuştur. Bugün Kıbrıs'lı öğrencilere verilen burs miktarı 750 TL' dir. Bu gülünç bir rakamdır. Burs alan öğrencilerin sayısı da çok azdır. KTFD meclisi geçen yıl burs ve nakdi yardımların arttırılması için karar aldığı halde bu karar hayata geçirilmedi. KÖGEF yetkilileri önümüzdeki günlerde tüm olanaklarıyla bu sorunun üzerine gideceklerini açıkladılar. Ayrıca bu sorunun köklü çözümü için kredi sisteminin getirilmesi gerektiğini vurguladılar.

KIBRISLI ÖĞRENCİLER HAYKIRDI «BUNU UNUTMAYACAĞIZ» 21 KASIM KIBRISLI ÖĞRENCİLERİN SAVAŞIM GÜNÜDÜR

21 Kasım Kıbrıs'lı ilerici yurtsever yüksek öğrenim gençliği için önemli bir tarihtir. 21 Kasım gerici Denktaş iktidarının Kıbrıs yurtlarını kapatma günüdür. Yani gençliğe kimbilir kaçıncı kez ihanet günüdür. 700'ün üzerinde genci sokağa atan bu karar kuşkusuz gençler tarafından sessizce karşılanmadı. Kıbrıs'lı gençlik yurtlarını kapattırmamak için elden gelen herşeyi yaptı. Ama yurtlar yine de kapatıldı. Bu gerici karara karşı KÖGEF 21 Kasım'ı Kıbrıs'lı gençlerin savaşım günü ilan etmiştir. Bundan sonra her yıl 21 Kasımlarda düzenlenecek çeşitli gösterilerle yurtlar için verilen savaşım dile getirilecek ve yeni yeni haklar için, Kıbrıs'ın bağımsızlığı için savaşımı yükselteceklerdir. Kısacası 21 Kasım unutulmayacaktır. Kıbrıs'lı öğrenciler yurtlardan ayrılırken böyle haykırdılar: «Bunu unutmayacağız».

BİR ÖRGÜT:

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER



Ikinci Emperyalist Paylaşım savaşına kadar Dünya arenasında belirleyici güç olan Emperyalizm, artık eski gücünü yitirmiştir. Savaşın sonunda birçok ülkede sosyalist devrim olmuş, birçok sömürge bağımsızlığını kazanmış ve kazanmaktadır. Sosyalist sistemin doğması, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri, ulusal kurtuluş zaferleri, emperyalizme darbeler vuruyor, karşısına bir güç çıkıyordu. Bu mücadele hayatın her alanında sürdürülüyor. Uluslararası bir örgüt olan Birleşmiş Milletler'de de bu mücadele yansımasını buluyor.

Birleşmiş Milletler Örgütü ikinci emperyalist paylaşım savaşımından hemen sonra, 24 Ekim 1945'te, Faşizmin yenilgiye uğradığı, Balkanlarda sosyalist devrimlerin ve birçok ülkede bağımsızlık hareketlerinin geliştiği bir dönemde kuruluyor. Birleşmiş Milletler'den önce Birinci Emperyalist paylaşım savaşından sonra kurulan Milletler Cemiyeti tamamen emperyalizmin güdümünde bir örgüttü. Fakat B.M. döneminin dünya güçler dengesinin değişmesiyle, sadece emperyalistlerin değil. Sosyalist sistemin ve ulusal bağımsızlıkçı güçlerin de etkisi altındadır.

Birleşmiş Milletler'in ilkeleri ve gayeleri, demokratik ve barışçıdır. Amaçları kısaca şunlardır:

— Milletlerarası barış ve güvenliği korumak,

— Milletler arasındaki hak eşitliği prensibine, kaderlerini kendilerinin tayin hakkına saygı üzerine kurulmuş dostane ilişkileri geliştirmek.

— Ekonomik, sosyal, fikri ve insani nitelikteki Milletler arasındaki davaları çözmek ve ırk, cins, dil ve din farkı gözetmeksizin herkesin insanı haklarını ve ana hürriyetlerine saygıyı geliştirmek.

BM'in ana ilkeleri de şunlardır:

— Üye devletlerin egemen eşitliği,

— Milletler arası anlaşmazlıkları barışçı yollarla çözmek,

— Devletlerin toprak bütünlüğü ve siyasi bağımsızlığına saygı duyma toprak bütünlüğüne el atmayı suç sayma.

Günden güne gelişen ilerici güçlerin etkisi bu ilke ve gayelerin sadece kâğıtta değil, pratikte de işlediğini gösteriyor.

BM çalışmaları ve kararları giderek demokratik ve barışçı bir nitelik kazanıyor. 1950'de Kore'ye asker gönderme kararından gayri diğer kararları genellikle demokratik ve barışçıdır. Kore'ye asker gönderme kararının Güvenlik Konseyi'nden geçtiği tarihte Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletler'e kabul edilmemesini protesto etmek için Güvenlik Konseyi'nde yerini almadığı günlerde geçti.

Fakat diğer önemli olaylardaki kararları, örneğin: «Faşist Franko rejimini protesto için bütün ülkelerin İspanya ile diplomatik ve ekonomik ilişkilerinin kesme tavsiye kararı.»

devamı s.15

KAVRAMLARI TANIYALIM; EMPERYALİZM

Kapitalist sosyo-ekonomik kuruluşun en yüksek gelişme aşamasıdır. Emperyalizm, en ileri kapitalist ülkelerde yaklaşık olarak 19. yüzyılın sonlarıyla 20. yüzyılın başlarında ortaya çıkmıştır. Kapitalizmin başlangıç evresinin biçimi olan serbest rekabet kapitalizminden, aşağıdaki temel karakteristiklerle ayrılır:

1) Üretimde ve sermayede görülen yoğunlaşma öyle yüksek bir gelişme basamağına ulaşmıştır ki, bu gelişme, ekonomik yaşamda belirleyici rol oynayan tekelleri yaratmıştır.

2) Banka sermayesi sanayi sermayesi ile kaynaşmış ve bu mali sermaye temeli üzerinde bir mali oligarşi (finans oligarşisi) kurulmuştur.

3) Sermaye ihracatı mal ihracatından farklı olarak özel bir önem kazanmıştır.

4) Dünyayı kendi aralarında paylaşan, devletle bütünleşmiş uluslararası tekelci kapitalist birlikler kurulmuştur.

5) Dünya topraklarının en büyük kapitalist güçler tarafından bölüşülmesi tamamlanmıştır.» (Lenin)

Emperyalizmin tayin edici, belirleyici karakteristik niteliği, tekellerin sınırsız ekonomik ve politik egemenliğidir. Bu nedenle emperyalizm kısaca tekelci kapitalizm diye adlandırılır. Emperyalizm, tarihsel konumu bakımından asalak, çürüyen ve can çekişen kapitalizmdir. Bu özellikle proletarya devriminin arifesidir. Kapitalizmin tüm çelişkilerini, özellikle sermaye ile emek arasındaki temel çelişkiyi arttırır, bu nedenle, iktidarın işçi sınıfı tarafından ele geçirilmesi ve sosyalizme geçiş tarihsel bir zorunluk olur.

Tarihsel yönden bakıldığında, emperyalizmin cançekişen kapitalizm olduğu olgusu, emperyalizm koşullarında hiçbir gelişme olanağının bulunmadığı anlamına gelmez, tersine üretim güçleri önemli ölçüde geliştirilebilir, bilimsel teknik devrim belirli sınırlar içinde yürütülebilir ve güçlü bir ekonomik, askeri potansiyel yaratılabilir. Ne var ki bu gelişim düzensiz olarak yürür ve emperyalizmin çelişkilerini alabildiğine artırır.

Politik açıdan emperyalizm, her alanda demokrasinin içini boşaltmakla ve onu çökertmekle, tüm demokratik hareketleri, en başta işçi sınıfı hareketini baskı altına almakla ve apaçık diktacı egemenlik biçimleri (faşizm) uygulamakla belirlenir. Ayrıca emperyalizmin, tekellerin ve emperyalist güçlerin hammadde kaynaklarını, tüketim pazarlarını, etki alanlarını, sömürgeleri ve askeri stratejik noktaları ele geçirmeye çalışan saldırgan karakteriyle tanınır. Emperyalist güçlerin düzensiz ekonomik gelişimi, zorunlu olarak dünyanın yeniden bölüşümü mücadelesine yolaçar. Bu bölüşmede ekonomik, politik ve nihayet askeri araçlara başvurulur. Örneğin Alman emperyalizminin dünyanın yeniden bölüşümünü zorla kabul ettirme çabaları 1. Dünya Savaşının en önemli nedenlerindendir. 2. Dünya Savaşı ise Alman emperyalizmi tarafından dünya egemenliğini ele geçirmek amacıyla başlatıldı.

Sosyalist dünya sisteminin ortaya çıkmasından bu yana, emperyalizmin gerici güçlerinin saldırgan politikasının, sermayenin egemenliğini ebedileştirmek için sosyalizmin tüm dünyasını tüm olanaklarıyla çökertmeye, gelişimini ters yüz etmeye, ya da en azından durdurmaya yöneliktir. Bu nedenle emperyalizm varolduğu sürece savaş tehlikesi de varolacaktır. Ancak bugün için sosyalist dünya sisteminin, ulusal kurtuluş savaşlarının, uluslararası işçi sınıfı hareketinin, örgütlenmiş barış hareketlerinin ve dünyanın tüm barışçı güçlerinin emperyalizmin bir dünya savaşı başlatmasını engelleyen büyük bir güç oldukları belli olmuştur. Bu da bir dünya savaşı olasılığını azaltmaktadır. Değişen uluslararası güçler dengesi ve sosyalist sistemin aktif barış politikası emperyalizmi barış içinde birarada yaşama politikasını birçok alanda kabule zorlamaktadır.

Günümüzde kapitalizm, Büyük Ekim Devrimi'nin ardından gelen genel bir krizle birlikte, üçüncü aşamasının içinde bulunmaktadır. Bu kriz sosyalist sistemin çığ gibi büyümesiyle ve gittikçe artan üstünlüğüyle, emperyalist sömürge sisteminin tamamen çökmeye yüztutmasıyla ve kapitalist ülkelerdeki anti-emperyalist demokratik hareketin gelişmesiyle belirginleşmektedir. Emperyalizm bu çöküşü çeşitli önlemlerle durdurmağa çalışıyor ve sosyalizmle mücadele ederken tüm güçlerini harekete geçiriyor.



DEV-İŞ, DSF KATILDI.

DSF DELEGASYONU KIBRIS'

Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) 19. Dönem Özel Yürütme Kurulu Toplantısı 18 Ekim, tarihinde Lefkoşa'da yapıldı. Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu, DEV-İŞ de toplantıya gözlemci olarak katıldı. DSF Yürütme Kurulu'nun özel olarak Lefkoşa'da toplanması bir tesadüf değildi. DEV-İŞ Genel Başkanı'nın da belirttiği gibi; «Kıbrıs sorununun içinde bulunduğu somut koşullar bu kararın alınmasında etkin rol oynamıştır.»

DEV-İŞ Genel Başkanı Hasan Sarıca toplantının ilk günü bir konuşma yapmıştır. Sarıca konuşmasında, Kıbrıs'ın Ortadoğu'daki yerine, Emperyalizmin «Böl ve Yönet» politikasına değinmiş ve Kıbrıs sorununun adil bir şekilde çözümünde, işçi sınıfına büyük görevler düştüğüne inandığını belirtmiştir. H. Sarıca Kıbrıs sorununa ilişkin bazı açıklamalarda bulunduktan sonra şöyle devam etmiştir: «Emperyalizm asker, üs ve silahlarıyla Kıbrıs'tadır. Bizi çok yakından gözetlemektedir. Kıbrıslı Türkler olağanüstü koşullar içerisinde yaşamaktadır. Biz Kuzeyde gerici unsurlara karşı çok kararlı bir savaşım içindeyiz. Uluslararası sendikal harekete inanıyoruz. Uluslararası işçi sınıfı hareketinin dayanışması ve desteği kararlılığımızı artırmaktadır. Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu, (DEV-İŞ) olarak biz ileride yapılacak DSF toplantılarına tam üye olarak katılmayı ümit ederiz.

Kuzeyden Güneyden, Türkiye ve Yunanistan'dan temsilciler olarak birbirimize dayanışmayı bildiriyoruz. Bu Kıbrıs'lı işçilerin el-ele verecekleri günlerin uzak olmadığını göstermektedir. Kıbrıs'lı çalışan yığınlar emperyalizmin kalıntılarını söküp atacak, barış ve ahenk adasını yaratacaklardır.»

H. Sarıca, konuşmasını «PEO'ya konutseverliğinden dolayı teşekkür eder büro toplantısına sonsuz başarılar dileriz» diyerek tamamlamıştır.

21 Ekim Cumartesi günü ise bir DSF delegasyonu Kıbrıs'ın kuzeyini ziyaret etti. Delegasyonda başkan olarak İbrahim Abdullah Zakaria (DSF Genel Sekreter Yardımcısı) Andreas Ziartides (PEO Genel Sekreteri Büro Üyesi) Akis Fantis (Büro Sekreteri) Elias Habr (Büro Üyesi) ve İrena Strobnicka (DSF memuru) bulunuyorlardı. DSF heyeti öncelikle DEV-İŞ binasında DEV-İŞ görevlilieriyle tanıştılar. Daha sonra yetkililerle çeşitli temaslar yapan heyet, akşam Saray Otelde, demokratik kuruluş temsilcilerine tanıştırıldılar.

ORTAK AÇIKLAMA

«DSF Yürütme Kurulunun 18 Ekim, 1978 tarihinde Lefkoşa'da yer alan ve esas çabasını Kıbrıs sorununa adil bir çözüm bulunması için bütün dünya işçi ve sendikalarını seferber etmeye ayıran özel yürütme kurulu toplantısına katılan Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk sendikalarının temsilcileri ile Türkiye ve Yunanistan sendika temsilcileri aşağıdaki açıklamayı yaparlar:

Bu oturuma ve onu izleyen ortak toplantılara katılmamızı, özel toplantıda alınan karar uyarınca Kıbrıs sorununa süratli barışçıl, demokratik ve adil bir çözüm bulunabilmesi için işbirliğimiz ve dayanışmamızı geliştirme yolunda atılmış önemli ve tarihi bir adım olarak nitelendirmekteyiz. Kararın ileriye götürülmesi ve uygulanması için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

Örgüterimiz Kıbrıs sorununa, sadece tüm Kıbrıs Halkının çıkarlarına hizmet edecek adil bir çözüm bulunması yolunda, tek ve ortak düşmanı emperyalizm ve gericilik olan Rum ve Türk Kıbrıs'lı işçilerin işbirliğinin büyük bir rol oynayacağına inanmıştır.

Kıbrıs sorununun, Doğu Akdeniz ve Ortadoğu barışı için gerçek bir tehlike olduğunu ve emperyalistler ile gericilerin halkların çıkarları aleyhine kötü niyetlerini devam ettirdiklerini dikkate alarak, bölgemizde ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme mücadelesinde, Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan işçilerinin işbirliğinin güçlendirme kararımızı açıklarız.

İşçi sınıfını ilgilendiren her konuda ve sendikacılık hareketinin her düzeyinde, etkili işbirliğini geliştirmek için mümkün olan her türlü önlemi almaya karar verdik. Tüm bölgede ve kendi ülkele-

YORUM

Dünya Sendikalar Federasyonu 19. Dönem Yürütme Kurulu'nun özel olarak Lefkoşa'da toplanması ile, Kıbrıs işçi sendikalarına sağladığı olanaklar. bu olanakları kullanarak DEV-İŞ ve DSF delegasyonlarının temasları, uzun bir süreden beri Kıbrıs Türk ve Rum toplumları arasında gerçekleşen ve önemli temaslar olarak değerlendirilmelidir.

Kıbrıs sorununun körükleyicisi emperyalizm ve yerli uşakları, yıllar yılı Kıbrıs Türk ve Rum toplumlarını birbirine düşürmek için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. İlericiler, yataklarında kurşunlanmış, arkalarından vurulmuştur. Hep Türk ve Rum toplumları arasına nifak sokmak için...

Ayhan Hikmet, Muzaffer Gürkan ve bunlar gibi ilerici Türklerin katliamlarının üzerindeki esrar perdeleri henüz tam anlamı ile kalkmış değildir. Bunun gibi EOKA'cıların onlarca, hatta yüzlerce ilerici Rum'u katlettiğini babalarımızdan, dedelerimizden her an dinleme olasıdır. En canlı örnek olarak, 15 Temmuz faşist darbe girişimi, kavganın ilericilerle, emperyalizmin işbirlikçileri arasında bir kavga olduğunu gözler önüne sermektedir.

Bu olaylar kesinlikle emperyalizmin ve Kıbrıs'taki ajanlarının tertipleridir. Bunca oyun, neden kuruldu? Neden bunca dolap döndürülmeye çalışıldı? Hep iki toplum birbirine düşman olsun, kin ve nefret tohumları etrafa saçılsın diye...

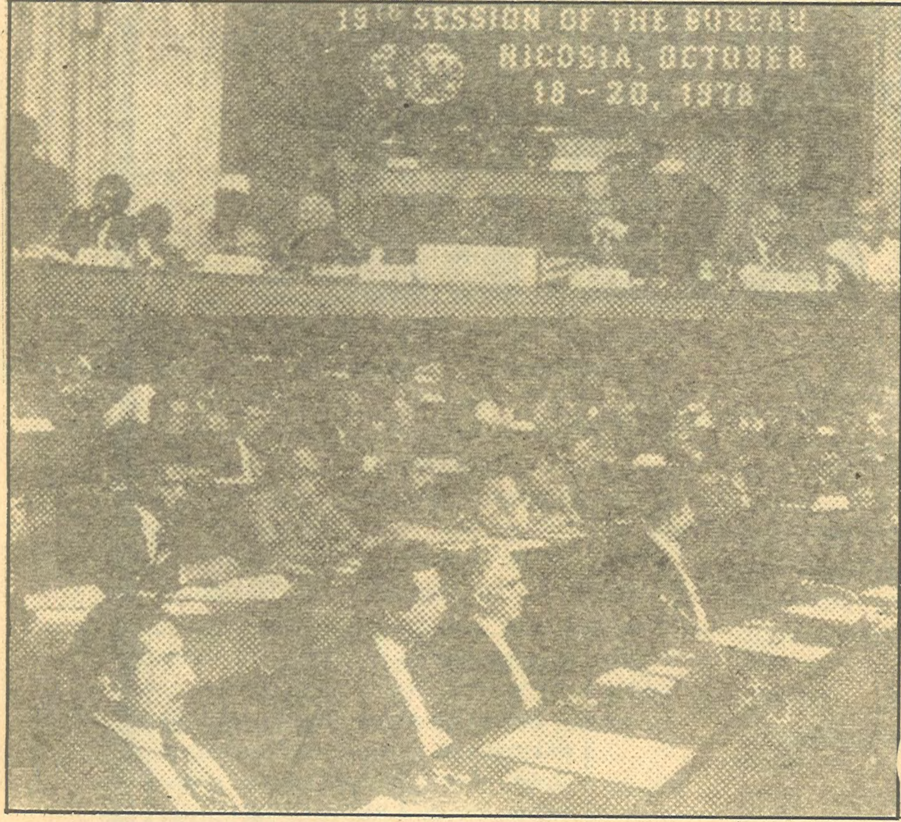
Kuşkusuz, emperyalistlerin bu çabaları boşuna değildir. Ortadoğu'nun zengin petrol rezervleri. Kuzey Afrika'da gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş savaşları, sosyalist sistemi kontrol edebilecek dinleme tesislerinin adamızdaki varlığı... Bunlardan başka nedenler aramak boşunadır.

Emperyalizm, bu çabalarında kısmı zaferler kazanmıştır. Toplumlar arasına belli duvarlar örülmüştür. DEV-İŞ ve DSF delegasyonlarının temasları ve Lefkoşe Türk ve Rum belediye başkanlarının görüşmeleri bu duvara tırmanan merdivenin basamaklarını oluşturdular. Bu gibi temaslar artık sürüp gitmelidir. İki toplum arasına emperyalizmin saçtığı nifak tohumları, onun yerleştirmeye çalıştığı kin ve nefret politikası ancak böylece aşılabilir. DSF 19. Dönem Yürütme Kurulu çalışmaları sırasında DEV-İŞ Genel Başkanı'nın da belirttiği gibi karşılıklı güven, adil ve kalıcı bir barış bir gecede inşa edilmez. Bu bir süreç sorunudur. Bu süreç, toplumlararası görüşmeleri uluslararası arenada prestij toplama veya toplum-iç. sorunlarına çözüm arama terekesine indirgeyenlere karşın, karşılıklı temaslarla, dostça ve samimi işbirliği toplantılarıyla dolup taşmalıdır. Ve kuşkusuz ki bu süreç sadece kararlar ve öneriler süreci olmamalıdır. Emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin yıllarca saçtıkları nifak tohumlarına karşın, kalıcı, somut adımlar atılmalıdır. İki toplumun ilerici sendikaları, gençlik, kadın teknik eleman, örgütleri, gazetecileri sorunlarını çözme doğrultusunda ortak hareket etmeye başlamalıdırlar. Toplumlar arası adil ve kalıcı bir barış için zorunlu olan karşılıklı güven ancak böylece yerleşebilir. Kalıcı bir barış ise iki toplumun çıkarlarının karşılıklı korunması ve geliştirilmesi ile olasıdır.

Merdivenin ilk basamakları konmuştur. Bunun için Devrimci Sendikalar Federasyonu, DEV-İŞ'i kutlamak gerek. Görevini yapmıştır. Başarı ile de sürdüreceğine inanıyoruz. Şimdi tüm ilerici kuruluşlar, merdivenin basamaklarını süratle yerleştirme savaşımına atılmalıdır. Zor bir görevdir. Emperyalizmin yıllarca yerleştirdiklerini, yerleştirmeye çalıştıklarını söküp atmak gerek. Söküp atacağız da. Emekçi halkımıza, işçi sınıfımıza güveniyoruz.

TOPLANTISINA

IN KUZEYİNİ ZİYARET ETTİ



rinde kalıcı barışın demokrasinin ve bağımsızlığın sağlanması mücadelesinde bütün engelleri ortadan kaldırmaları ve aralarındaki işbirliğini geliştirmeleri için Kıbrıs Türkiye Yunanistan işçilerine önemle çağrıda bulunuruz.

DSF'nin özel Özel Yürütme Kurulu Toplantısında alınan karar ile bu açıklamanın anlamı çerçevesinde sendikal örgütler olarak gelecekte, işçilerin özel sorunlarının ve işbirliğinin geliştirilmesinin tartışılacağı ortak toplantılar tertiplemek istiyoruz.

— Kıbrıs İşçi Federasyonu (PEO)

— Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu (DEV-İŞ)

— Yunanistan İnşaat İşçileri Federasyonu,

— Maden-İş.

— Yunanistan Giyim İşçileri Federasyonu,

— Asder-İş.»

DSF Yürütme Kurulu Özel Oturumu

(Lefkoşa, Ekim 18, 1978)

BİRLEŞİK, BARIŞ DOLU VE REFAH İÇİNDE BİR KIBRIS İÇİN KIBRIS ÜZERİNE ALINAN KARAR

DSF'nin 18 Ekim, 1978 tarihinde Lefkoşa'da (KIBRIS) yapılan ve Adanın Kuzey kesiminden Kıbrıs'lı Trükleri temsilen sendikacılar ile Türkiye ve Yunanistan sendikacılarının gözlemeci delege olarak katıldıkları DSF Yürütme Kurulu özel oturumu Kıbrıs halkına ve özellikle Türk ve Rum Kıbrıs işçilerine ve çalışanlarına en candan selamlarını iletir.

DSF Yürütme Kurulu bu yıl Nisan ayında Prag'da yapılan 9.cu DSF Kongresi tarafından oybirliği ile onaylanan kararını teyid eder. DSF, Kıbrıs halkının ve işçilerinin ülkelerinin bağımsızlığı, egemenliği, ve toprak bütünlüğü için verdikleri savaşıma tüm dünya işçilerinin ve sendikalarının destek olma ve dayanışma gösterme yolunda seferber edilmesi için çabalarının ve çalışmalarını sürdüreceğini beyan eder.

Yürütme Kurulu, Kıbrıs -Rumlar ve Türkler- öz çıkarlarına düşman olan emperyalist güçlerin:

— B.M. üyesi Kıbrısın, bağımsızlık, ve bağlantısızlığını ortadan kaldırmaya yönelik, ve

— Yunan faşist darbesi ve Türk askeri müdahalesinden kaynaklanan sorunların çözümünü engellemeyi hedefleyen yıkıcı ve suikastçı girişimlerini telin eder.

DSF Yürütme Kurulu Kıbrıs sorununa Emperyalizm ve Şovenizmin çıkarlarına hizmet edecek ve Kıbrıs'ın tümüyle veya kısmen birbaşka ülkeye ilhakı ve adanın taksimi şeklinde olacak bir çözüme karşıdır.

DSF Yürütme Kurulu Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk Sendikal hareketinin halk arasındaki şovenist ön yargıların bertaraf edilmesi için birbirine uygun mücadelesini kuvvetle destekler.

Yürütme Kurulu, Kıbrıs sorununun demokratik bir şekilde ve barışçı yoldan çözümlenmesi için Kıbrıs sendikal hareketinin mücadelesini tümüyle destekler. Temel koşulu iki toplumun emekçi halkının kardeşçe işbirliği olması gereken böyle bir çözümün iki toplumun ekonomik, toplumsal, politik, ortak ve karşılıklı çıkarlarını dikkate alması ve adada ortadoğuda ve dünyada barış davasına hizmet etmesi gerektiğine inanmaktayız.

Böyle bir çözüm Nato çerçevesi dışında gerçekleşmeli, böylece Kıbrıs, komşu ülke işçilerinin tam bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal (sosyal) ilerleme savaşımlarını tehdit eden bir Nato askeri üssü olmamalıdır.

Yürütme Kurulu, Kıbrıs sorununa çözüm için B.M. Kararlarının uygulanmasında hiçbir ilerleme gerçekleştirilemediğini gözlemlemekte, B.M. Kararları ve iki toplum liderlerinin Şubat 1977' de anlaştıkları dört temel ilkenin Kıbrıs sorununa, süratli, barışçı, adil ve demokratik bir çözümü için bir temel sunduğuna inanır.

Yürütme Kurulu;

— Tüm devletlerin, Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü ve bağlantısızlığın saygı göstermeleri,

— Tüm yabancı askerlerin ve tüm askeri personelin Kıbrıs'tan geri çekilmesini içerecek bir çözüm,

— Göçmen sorununun çözümü,

— İki toplum tarafından oluşturulacak ortak bir komitenin süratli tahkikatı ile tüm kayıp şahısların akibetlerinin tesbiti,

— İki toplum arasında anlamlı ve yapıcı görüşmelerin B.M. himayesi altında başlatılması,

için çağrıda bulunur.

Yürütme Kurulu, Kıbrıs sorununun uluslararası yönlerinin tartışılması için, B.M, çerçevesindeki uluslararası bir Kıbrıs Konferansı önerisini destekler.

Yürütme Kurulu son olarak, bu tarihi ve güzel adada barışın yeniden kurulması yüce amacı ve Türk-Rum tüm Kıbrıs halkının refahı ve mutluluğu için Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk işçilerine ve ayni zamanda Yunanistan ve Türkiye işçilerine saflarını sıklaştırma, dostça ve kardeşçe işbirliğini geliştirme yolunda kuvvetli veiçten bir çağrıda bulunur.



1979 Uluslararası Çocuk Yılıdır.

Dünyamızdaki gelişmeler çocukları çok yakından ilgilendirmektedir. Çünkü dünyamızın gelecekteki sahipleri çocuklardır. Günümüz dünyasında barışın güvence altına alınmamış olmasını, dünyada yaşayan çocukların büyük bir bölümünün açlık ve yoksulluk çektiğini, pek çok ülkede çocukların en temel gereksinimlerinden olan yiyecek, giyecek, eğitim ve konut sorunlarının çözümlenmemiş olduğunu gözönünde bulunduran Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu (UDKF)'nun önerisiyle Birleşmiş Milletler genel kurulunun 31. oturumunda 1979 yılı Uluslararası Çocuk Yılı olarak ilan edilmiştir.

Çocuk Hakları Beyannamesinin 20. yıldönümü olan 1979 Uluslararası Çocuk Yılında bu bildirgeyle benimsenen ilkelerin ne denli hayata geçirildiği gözden geçirilecektir

Bugün çocukların en büyük düşmanı savaştır. Çocuklar savaşların ve silahlanmanın önde gelen kurbanlarıdır. **Silahlara harcanan her kuruş çocukların kreş, okul, hastahane, dinlenme ve spor tesisleri için kullanılacak fonların azaltılması demektir.** Milyonlarca çocuk açlıktan ölür, okuma yazmasız, bakımsız kalırken silahlanma yarışına akıl almaz tutarların harcanması bir insanlık suçudur. Nötron bombası gibi silahlarla tehdit edilen bir dünyada çocuklara «gülün, eğlenin, öğrenin, mutlu olun» demek olanağı kalmıyor.

UDKF Birleşmiş Milletler'e başvurarak gelişmiş ülkelerin savunma harcamalarında %10 indirim yapmaları ve bu paranın geri bıraktırılmış ülkelere ve çocuklarına verilmesini istemiştir. Hatırlanacağı gibi aynı yönde bir öneri daha önce de Soyyetler Birliği tarafından yapılmış ve emperyalist ülkeler bu öneriyi reddetmişti.

Dünyamızda çocuklar ilgi bekliyorlar. Suça itilen, uyuşturucu maddeye alıştırılan, terkedilmiş, öksüz, ruhen ya da bedenen sakat çocuklar bizlerden ilgi beklemektedir. 1979 Uluslararası Çocuk Yılında bu yönde olumlu adımlar atılacağına inanıyoruz. Kuzey Kıbrıs'ta da çocukların savaşsız, sömürüsüz güzel günler görmesi için yurtsever anaların, bacıların örgütü Yurtsever Kadınlar Birliği (YKB) de Birleşmiş Milletler genel kurulunun bu kararını tüm gücüyle destekliyor. YKB öncülüğünde çeşitli demokratik kuruluşlarca oluşturulan bir komite Kuzey Kıbrıs'ta Uluslararası Çocuk Yılının başarılı geçmesi için çalışmalara başlamışlardır.

KÜLTÜR ve SANAT

KAPİTALİST VE SOSYALİST ÜLKELERDE KÜLTÜR VE SANAT EĞİTİMİ

Tüm dünya gençliği, kendi geleceğini, ülkesinin ve insanlığın geleceğini bugününden daha mutlu, daha ileri kılmak için savaşım veriyor. Bu savaşım kendisini çeşitli alanlarda gösteriyor. Tekellerin ve gericiliğin, faşizmin hüküm sürdüğü kapitalist ülkelerde gençlik de bir yandan işçi sınıfının yolunda ilerlerken, bir yandan da akademik-demokratik istemleri doğrultusunda mücadele veriyor.

Kapitalist ülkelerde kapitalist üretim ilişkilerinden kaynaklanan bu ilişkileri devamlı kılma yönünde uygulanan eğitim politikaları, mesleki ve temel bilimler alanında olduğu gibi kültürel-eğitsel alanda da devam ettiriliyor. Geniş emekçi kesimlerin olduğu gibi, gençliğin de mesleki-kültürel, sanatsal ilerlemesi, yaratıcılığın ortaya konması engelleniyor.

Konumuz sanat olduğuna göre, bu alanda kapitalist ülkelerde, gençliğin sanatsal eğitiminin geliştirilmesi yönünde hiçbir somut adım atılmadığını görürüz. Bu alanda kendi olanaklarını değerlendiren gençlik, egemen burjuva kültür ve sanat anlayışına karşı alternatif olarak devrimci kültür ve sanat geleneklerinin devamcısı olmaya çalışıyor. Bu alanda gençliğin verdiği savaşımda en tutarlı olarak örgütsel alanda kendisini gösteriyor. Sonuç olarak dünya gençliğinin bu alandaki mücadelesinin başını, ekonomik, kültürel, sosyal kazanımlarıyla hızla ilerliyen, dünya gençliğini her alanda örnek olan sosyalist ülkelerdeki gençlik çekiyor.

Bunun nedenlerine bakacak olursak, planlı, insanın refahını gözeten üretim ilişkilerinden kaynaklanan programlı eğitim, bu ülkelerde gençliğin her alanda olduğu gibi sanat yaratıcılığını da geliştiriyor. Gençliğin kültürel ve sanatsal alanda moral ilkelerini gözetiyor, gençliğe bilinçli cesur atılımlar veriyor. Zaten gençliğin devlet ve toplumsal yönetim alanında geniş hakları vardır. Bu nedenle kent, okul, işletme çapındaki sanat eğitimi, gençleri kendi dallarında en ileri, en başarılı en özverili çalışmaların içerisine itiyor. Ülkenin her alanında yaygınlaştırılmış kültür tesisleri ile yeni kaynaklar, yeni yetenekler bulunup çıkarılıyor.

Sosyalist ülkelerdeki gençliğin, diğer dallarda olduğu gibi kültürel, sanatsal alanlarda başarılarının en önemli nedenlerinden bir tanesi de sosyal ve kültürel gereksinimlerinin devletçe sağlanmasıdır. Özellikle öğrenim gören gençlerin bütün ders yılları boyunca verimli çalışabilmeleri için çaba harcanır.

Örnek verecek olursak;

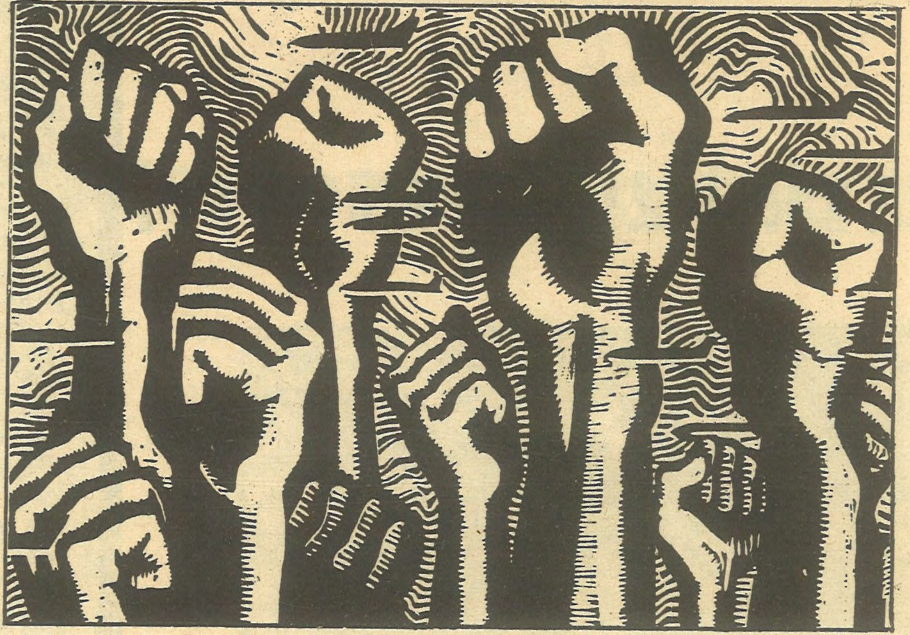
Kültürel-sanatsal eğitim alanında yaratıcı uygulamalardan bir tanesi de mavi ekran sistemidir. Her yurttaşın kültürel ve sanatsal eğitimini, gündüz veya akşamları çeşitli televizyon kanalları aracılığıyla tamamlama olanağı vardır.

Sanat ve kültür eğitimi yönünden okullarda, evlerde, insanların yaşadığı her yerde zengin kitaplıklar, müzik dersleriyle uğraşmak için gereken dersaneler, spor tesisleri, sinemalar, tiyatro salonları vardır.

Okullarda çeşitli görsel ve işitsel sanat dalları temel dersler kadar zorunludur. Gençler çok yönlü yaratıcı kişiliklerini özgürce geliştirebilirler. Tiyatro tarihini incelerler, yabancı dilleri öğrenirler.

Gençliğin sanat eğitimi ile uğraşan kadrolar usta birer pedagogturlar.

Sosyalist ülkelerde gençliğin geleceği güven altına alındığından gençlerde tam bir kültürel ve sanatsal yaratma yeteneğinin gerçekleştiği kimse tarafından inkâr edilemez duruma gelmiştir.



KARDEŞLERİM

— KÖGEF'lilere —

Nar çiçeklerinin süslediği yollarda
kuşlar kanat çırparken maviye
ve denizler köpük köpük coşarken
çocuklar koşarken kazların arkasından
gecenin karası gibi gözlerde
uzak bir kentin ışıkları
bir bitimsiz derinlik
Sizi tanıdığım için
insanları daha çok sevebilirim
Ne denli yiğitsiniz
Ne denli yiğitsiniz siz
insanların güleceği günler için
kan içinde, ter içinde savaşan
ve aç kalan, uykusuz kalan
ve yeryüzünü en derinden anlayan
ve coplanan
ve kan kusan kardeşlerim
Nasıl da derinden ve ince
konuşur bir sevda dudaklarınızdan
Ellerinizden çiçek açar
direnci yaşatan
ve yüreğinizden bir renk cümbüşü
dökülür kaldırımlara
Sizi sevmek dönüşür
en onurlu kavgalara
Savaş tutsakları hayal kurar
ve mayın tarlalarında şiir okur
ölü bir kız
Sizi tanıdığım için
insanları daha çok sevebilirim

NEŞE YAŞIN

NEŞE YAŞIN ÖDÜL KAZANDI

Bir süre önce Sanat Emeği dergisinde şiirleri yayımlanan Neşe Yaşın Kıbrıs'ta ve dünyada geniş kamuoyunun ilgisini çekti.

Bu alanda Kıbrıs kültürüne katkısından dolayı Güney Kıbrıs Eğitim Bakanlığınca ödüllendirildi. Şiirlerini içeren bir plak da Kıbrıslı bir Rum besteci tarafından bestelenerek hazırlandı.

Ayrıca Türkiye'de bir yayınevi tarafından çocuk şiirlerini içeren bir kitap da hazırlanmaktadır. Arkadaşımızın bu yönde yaptığı çalışmaların demokrasi hareketimize katkısının büyük olacağına inanıyor yeni çalışmalarında başarılar diliyoruz.

ANTİ-FAŞİST GÜÇBİRLİĞİ ZORUNLUDUR

Halkımızın tüm bu tepkilerine karşır özellikle son dönemde Kıbrıs'taki faşist hareket güçlendirilmeye çalışılıyor. Faşist Türk Ocakları örgütlenmesini hızlandırmış, silâhtan tutun da, pek çok MHP'li katil, pek çok MHP «görevlisi» Kıbrıs'a yığılmış, Türkiye'den faşist ithal etme çabaları da, yoğunluk kazanmıştır.) Türk Ocakları, faşist ithal etme konusunda, resmi yardımlarla da yetinmemektedir. Türk Ocağı çevrelerinden Sümer Şehitoğlu, kapanan Milli Ülkü Derneği binasında «Elite» turizm şirketi kurmuştur.) Faşist hareketteki bu hızlı gelişmelerin anlamı ortadadır :

Kıbrıs sorunu güncellik kazanıyor. Emperyalizm kendi çözüm plânlarını uygulamaya koyabilmek için, maşası faşist örgütleri güçlendirmek durumundadır. Kuzey Kıbrıs'ta hızla gelişen anti-emperyalist hareket kanla boğulmalı ve ilerici güçlerin Kıbrıs sorununda etkinlik kazanması engellenmelidir.

Tüm bu gelişmeler karşısında Kuzey Kıbrıs'taki ilerici güçlerin daha duyarlı davranması gerekmektedir. Anti-faşist eylem birliğini güçlendirerek faşist Türk Ocakları'nın kapatılmasını, faşist yuvaların dağıtılmasını ve Türkiye'den ithal edilen faşistlerin adadan çıkarılmasını sağlamak gerekmektedir. «Eylem birliği, faşizme, sermayenin saldırılarına ve sınıf düşmanlarına yöneltilmelidir (...) emekçilerin haklarını ve kazançlarını korumak için, her türlü faşist saldırıya emperyalist savaş tehlikesine karşı böyle bir savaşın hazırlığını güçleştirecek birleşik kavga gereklidir.» (29)

Tüm ilerici kuruluş ve kişilere düşen en önemli en güncel görev; emperyalizmin kuklası, barış, bağımsızlık ve demokrasi düşmanı faşist Türk Ocakları'nın kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması ve Türkiye'den ithal edilen faşistlerin adadan çıkarılması yönünde çaba harcamaktır. Bu görevi ihmal etmek ciddi bir yanılgı olacaktır. Yıllardır, emperyalizmin faşist örgütleri kullanarak, yurdumuzu kana boyadığını, halkımızı felâkete sürüklediğini unutmamalıyız.

TÜRK OCAKLARI'NIN KAPATILMASI HALKIMIZIN TALEBİDİR

Faşist Türk Ocakları'na karşı halkımızın tepkisi yoğundur. Kıbrıs'taki demokratik kuruluşlar, düzenledikleri eylemlerde, dağıttıkları bildirilerde, kongre kararlarında ve basında; «Faşist Türk Ocakları'nın kapatılması ve faşist yuvaların dağıtılmasını...» yakıcı bir talep olarak öne sürmektedirler..

Kıbrıs Cumhuriyeti, Eski Cumhurbaşkan Muavini Dr. F. Küçük, gazetesinde şöyle yazıyor : «(...) UBP'nin oy hesapları için (Türkiye'den) Kıbrıs'a getirip yerleştirdiği kişiler iç güvenliğimiz bakımından büyük bir tehlike arzetmektedir (...) Yarın Lefkoşa sokaklarında, Ankara'da olduğu gibi adam vururlarsa şaşmayın (...) Okulda, işyerinde, tarlada, köyde, şehirde, her yerde yükseğe tırmanmağa çalışmaktadırlar. UBP oy hesapları yüzünden bu tırmanmaya yardımcı olmakta adeta arka vermektedir. Ne pahasına olursa olsun toplumu parçalamayı hedef güdenlerin liselerimizde, işyerlerimizde, köylerimizde, şehirlerimizde, güçlenip çoğalmaları önlenmelidir. Evvelce Meclis tarafından kapatılmasına karar verilen Kıbrıs Türk Ocakları Derneği de derhal kapatılmalıdır.» (28)

Geçtiğimiz yıl, Adana'daki Kıbrıslı öğrencilere yönelen faşist saldırıları protesto eden dokuz demokratik kuruluş, 3 Nisan, 1977'de Meclis Heyeti üyelerine, Meclis üyelerine, Devlet Başkanına ve Başbakana gönderdikleri açık mektupta şöyle demişlerdir; «Kıbrıs'ta Gençlik Spor ve Kültür İşleri Dairesi, Milli Ülkü Derneği ve Türk Ocakları; Türkiye'de MHP ve Ülkü Ocakları ile organi kilişkiler halinde olan 3 - 5 Kıbrıslı öğrenci, Türkiye'deki bazı faşist eğilimli örgütlerin de desteğiyle, Adana'da yüksek öğrenim görmekte olan 70-80 civarındaki gencimizi baskı ve terörle faşist ve gerici komandoların yuvası olan bir derneğe üye yapmaya, toplantılarına katılmaya ve yüksek öğrenim gençliğimizin demokratik kitle örgütü olan, KIBRISLILAR ÖĞRENİM VE GENÇLİK FEDERASYONU'ndan, KÖGEF'den koparmaya, kendi faşist ideolojilerini zorla benimsetmeye çalışmaktadırlar. (...) Demokratik kuruluşlar olarak her türlü baskıdan ve her türlü saldırıdan Gençlik Spor ve Kültür İşleri Dairesi, Milli Ülkü Derneği ve Türk Ocağı gibi kuruluşları ve onların çalışmalarını hoşgörü ile karşılayarak cesaretlendiren iktidar çevrelerini sorumlu tutacağımızı bu vesile ile bilginize getirmek isteriz.» (Gönderen kuruluşlar : YÖG Yürütme Komitesi, YÖG Veliler Komitesi, Devrimci Gençlik Derneği, K. T. Mimar ve Mühendis Odaları Birliği, DEV-İŞ, K. T. Amme Memurları Sendikası, K. T. Öğretmenler Sendikası, Tüm Teknik Elemanlar Sendikası, Hukukçular Birliği...)

Yazımızın, Kıbrıs'ta gelişen faşist hareketi, tarihsel süreç içinde çok yönlü olarak ele alıp, somut olgularıyla açımlamada yetersiz kaldığının farkındayız. Bunun okuyucularımızın da takdir edebileceği türlü nedenleri vardır. Ayrıca böyle kapsamlı bir araştırma ve değerlendirme yazısı, bir gençlik gazetesinin boyutlarını da aşmaktadır.

Tüm yetersizliklerine karşın, yazımızın, okuyucularımızı düşünmeye iteceğine inanıyoruz. Bu yazı, «ben ilericiyim» diyen herkesi, gelişen faşist harekete karşı daha duyarlı olmaya ve anti-faşist güçbirliğini gerçekleştirme konusunda daha titiz davranmaya itebilecekse, amacına varmış olacaktır.

(14) Yankı Dergisi — Sayı 132
(15) Cumhuriyet Gazetesi — 25 Eylül 1978
(16) Ocak Dergisi — Sayı 7
(17) A.g.e. — Sayı 11 - 12
(18) A.g.e. — Sayı 8 - 9
(19) A.g.e. — Sayı 8 - 9
(20) A.g.e. — Sayı 17 - 18
(21) A.g.e. Sayı 7
(22) A.g.e. — Sayı 4
(23) A.g.e. — Sayı 6
(24) A.g.e. — Sayı 10
(25) G. DİMİTROV — Faşizme Karşı Birleşik Cephe — May Yayınları S. 49
(26) Ocak Dergisi — Sayı 5
(27) A.g.e. — Sayı 10
(28) Halkın Sesi Gazetesi — 16 Nisan 1977
(29) G. DİMİTROV — Faşizme Karşı Birleşik Cephe — May Yayınları S. 69 - 73

peonides

maya varılan 4 ilke temelinde başlamalıdır. Halkımız görüşmelerin en erken bir zamanda başlamasını istiyor, çünkü böyle olmazsa saha emperyalist sömürücülere kalır ve çifte enosisin gerçekleşmesine, adanın bölünmesine yolaçılır. Çözümsüzlük aynı zamanda her iki toplum içerisindeki aşırı öğelerin objektif olarak düşmanlarımızın yararına olacak olan çalışmalar yapmalarını yüreklendirir.

SORU : Atina'da yapılacak konferans hakkında bilgi verirmisiniz. Bu konferansın Kıbrıs sorununun çözümüne katkıları neler olabilir.

YANIT : Birkaç kelime ile söylemek gerekirse Atina Konferansı Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının bölgelerini, mevcut sorunların -gerek Kıbrıs gerekse Ege- tüm kaynağı olan emperyalizmin varlığından arındırma savaşımında bir kilometre taşı olarak değerlendirilebilir. Tabii tüm bu sorunların Atina'da çözümlenmesini beklemiyoruz. Bu hükümetlerin ve siyasi partilerin görevidir. Ama konferans bölge ve dünya (çünkü Dünya Barış Konseyi de orda bulunacaktır) halklarının barış, dostluk, ve işbirliği, tüm sorunların barışçı yollarla çözümü duygularını mümkün olan en güçlü terimlerle ifade edecektir. Halihazırda yürürlükte olan bazı gelişmeleri de olumlu yönde etkiliyecektir. Hükümetler sesimize kulak vermelidir. Doğal olarak Kıbrıs sorunu bölgemizdeki sorunların merkezidir. Bu suretle konferansın sonuçları, dökümanları, Kıbrıs'lı Türk ve Rum barışçı güçlerin her ikisinin de konferansta yer almalarından dolayı sorunun bu kritik aşamasında çok önemli ,olumlu bir rol oynayacaktır.

Birleşmiş Milletler

Ortadoğu'da «Filistin devletinin kurulması İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesi.»

«Güney Afrika Cumhuriyeti'nin ırkçı, gerici yönetimini protesto kararı.»

Kıbrıs konusundaki «Bağımsız, bağlantısız, üslerden arınmış, toprağı bütün, egemen Kıbrıs Cumhuriyeti,» kararı dünya halklarının çıkarlarına uygun demokratik ve barışçıl kararlardır.

Birleşmiş Milletler'in gün geçtikçe demokratik kararlar çıkarmasının nedeni Dünya Sosyalist Sisteminin kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerinin ve Ulusal Kurtuluş hareketlerinin gün geçtikçe güçlenmesi ve etkinlik kazanmasıdır.

lir, güvence altına alınmış bir güvenlik sağlanmasıdır. Böylesi tam kapsamlı bir çözüm ancak Filistin Kurtuluş Örgütü de dahil olmak üzere, tüm ilgili tarafların katılmasıyla olanaklıdır.»

Emperyalizmin, siyonizmin Ortadoğu'da yarattığı ciddi tehlike ortadadır. Böylesi ciddi bir durum karşısında Çin'in yönetici kliğinin tavrına da değinmek gerekir. Filistin Kurtuluş Örgütünün sözcüsü «Filistinin Sesi» dergisinde Pekin yönetiminin tavrı açıklanıyor : **«Pekin yönetiminin Sovyetler Birliği'ne, olan düşmanlığı ve saldırganlığı, aslında dünya barış hareketine ve bu arada Arap Ulusal Kurtuluş hareketlerine düşmanlık anlamını taşımaktadır. Pekin yönetimi Filistin hareketine yardım ettiğini ileri sürüyor. Fakat emperyalizmle siyonizmle işbirliği içindeki Mısır yöneticilerine aşırı destek vermekten çekinmiyor.»** Bu yazılanlar maoculuğun karşı devrimci yüzünü bir kez daha sergiliyor.

ortadoğu halklarının

Ortadoğu sorunu Kıbrıs sorunu ile çok yakından ilişkilidir. İçiçedir. Bu açıdan Arap halkları ile dayanışma içinde olmak Kıbrıslı devrimciler için özel bir öneme sahiptir. Düşman ortaktır. Ortak düşmanı yenmek için genelde tüm Ortadoğu halklarının, özelde de Kıbrıs ve Arap halklarının anti-emperyalist dayanışması şarttır. 24 Ocak'ta olduğu gibi her zaman Arap halkları ile dayanışmayı sıcak tutalım. Emperyalizme, siyonizme ve maoculuğa karşı savaşımı güçlendirelim.

24 OCAK EMPERYALİZME VE SİYONİZME KARŞI ARAP HALKLARI İLE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR.

ORTADOĞU HALKLARININ SAVAŞIMI EMPERYALİZM VE SİYONİZM BÖLGEDEN KOVULANA DEK SÜRECEKTİR!



Emperyalizm, özellikle Amerikan emperyalizmi uzun yıllardan beridir Ortadoğu'da savaş kışkırtıcılığı yapmakta, uyanan Arap halklarının savaşımını bastırmak ve Ortadoğu'nun zengin petrol yataklarına rahatlıkla el koymak için her türlü yönteme başvurmaktadır. Bu politikanın bir ürünü olarak Filistin halkı yurdundan sürüldü, kendi devletini kurma hakkı elinden alındı, azgın saldırılara maruz kaldı. Diğer Arap halkları da emperyalizmin ve onun Ortadoğu'daki maşası siyonizmin azgın saldırılarına hedef oldular. Bilindiği gibi siyonizm Yahudi milliyetçiliğinin doruğu olan ırkçı, faşist, yayılmacı bir görüştür. Emperyalizmin ve İsrail hakim sınıflarının hizmetinde olan siyonizm Ortadoğu'daki emperyalist provokasyonlarda önemli rol oynamaktadır. Bu saldırılara karşı Arap halkları ulusal bağımsızlık, barış ve ilerleme için ardıcıl savaşım veriyorlar. Gerici rejimlerin varolduğu Arap ülkelerinde kendi egemen sınıflarının azgın karşı koymalarına rağmen bu savaşım durdurulamamıştır.

Arap halklarının emperyalizme ve siyonizme karşı verdikleri savaşımda uluslararası dayanışma her zaman önemli bir rol oynamıştır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya sosyalist sistemi, ulusal kurtuluş hareketleri ve uluslararası işçi sınıfı hareketi her zaman Arap halklarının yanında olmuştur. ABD'nin Camp David ile Enver Sedat'ı maşa haline getirdiği ve Orta Doğu sorununu kendi istediği gibi çözümlemeğe çalıştığı günümüzde Arap halkları ile dayanışmanın önemi daha da artmıştır. Bilindiği gibi 18 Eylül 1978'de ABD Başkanı Carter, İsrail başbakanı Begin ve Mısır Cumhurbaşkanı Sedat Camp David'de Ortadoğu'da «barışın kurulması» üzerine belgeler imzaladılar. Bu belgeler Arap yığınları arasında büyük öfke uyandırdı. Görüşmelere katılan Mısır dışişleri bakanı Muhammed İbrahim Kemal bile durumu protesto ederek istifa etti.

Dünyadaki ilerici güçler «Ortadoğu'da barış için bir çerçeve» isimli belgeyi şöyle değerlendiriyorlar:

1) Ortadoğu'da çözümün yöntem ve temelini tanımlayan Birleşmiş Milletler kararlarını baltalamak ve SSCB ve ABD'nin birlikte başkanlık ettiği ve Filistin Arap halkının temsilcileri de dahil tüm ilgili tarafların eşit olarak katıldığı Cenevre konferansı mekanizması yerine, ABD emperyalistlerinin gözetimi altında İsrail ve Arap ülkeleri arasında ayrı ayrı görüşmeler mekanizmasını getirmek.

2) İsrail'in Arap toprakları, özellikle de Kudüs'ün Arap kesimi de içinde olmak üzere Batı Şeria ile Gazze üzerindeki işgaline bir «yasallık» görünümü kazandırmak.

3) Filistinli Arap halkın haklı ve yasal haklarına kavuşmasını önlemek, Birleşmiş Milletler'in geçerli kararlarını iptal etmek ve bu halkın varlığına ağır bir darbe indirmek.

4) Öteki Arap ülkelerini İsrail ile ayrı ayrı görüşmeye ikna etme çabalarını sürdürmek.

«Mısır ile İsrail arasında Bir Barış Anlaşması imzalanması Bağlanması İçin Çerçeve» başlıklı diğer belge Mısır Komünist Partisi'nin 20 Eylül 1978'de yayınladığı bildiride şöyle değerlendiriliyor: «Herşeyden önce Mısır'a bir ihanet ve aynı zamanda Filistinlilerin ve Arapların çıkarlarına bir ihanet». Camp David anlaşmaları başka tehlikelerle de doludur. Mısır yöneticileri Afrika'da ve başta Demokratik Yemen olmak üzere Arap Yarımadası'nın güneyindeki devrimci değişikliklere karşı gelmede İsrail yöneticilerine arka çıkma niyetlerini gizlemiyorlar.

Camp David girişimi yanıtsız kalmadı kuşkusuz. Camp David'e verilen yanıt emperyalizm ve siyonizmle, saldırganlıkla savaşan bütün Arap güçlerinin birliğini genişletip sağlamlaştırmak ve sosyalist topluluk üyeleriyle daha sıkı ilişkiler kurmak olmuştur. Leonid Brejnev Bakû'da yaptığı konuşmada Camp David görüşmelerine değinmiş ve şöyle demişti: **«Ortadoğu sorununa geçerli bir çözümün temel önkoşullarını kulak ardı etme, çözümün yasal taraflarından herhangi birini dışarda tutma yada, bunlara koşullar dayatma yönündeki tüm girişimler bir çözüm hayalinden öte bir sonuç vermez. Uzun deney yılları Ortadoğu çatışmasına geçerli bir çözüm sağlamanın tek bir yolu olduğunu çürütülemezcesine kanıtlamıştır. Bu da İsrail'in 1967'de işgal ettiği tüm Arap topraklarının tamamıyle kurtarılması, Filistinli Arap halkın kendi bağımsız devletini kurma hakkı da dahil, yasal haklarının tam ve açık seçik tanınması, elbette ki İsrail de içinde olmak üzere bölgedeki tüm ülkelere güveni**

devamı s;15



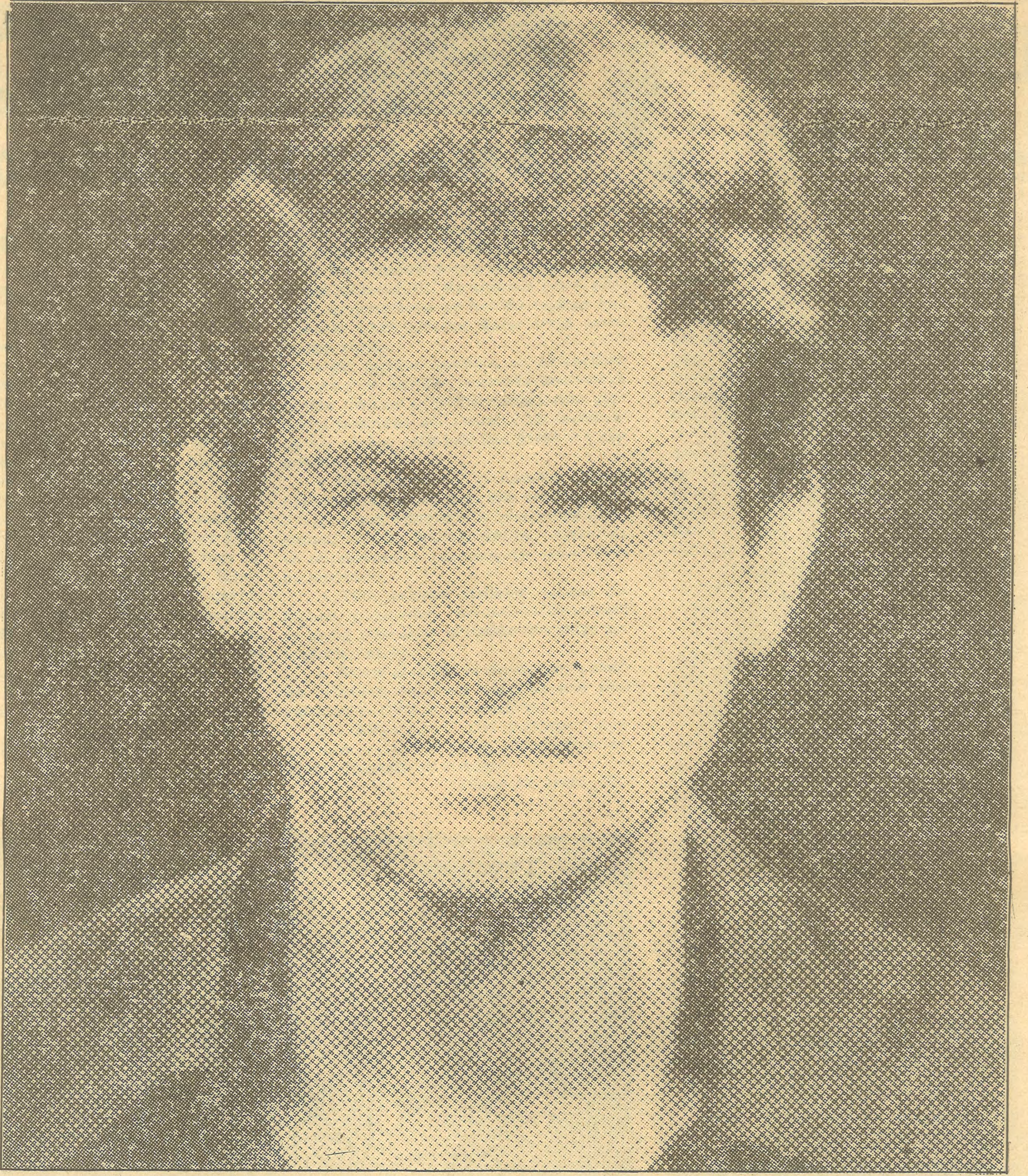
Küba Devrimi 20 Yaşında

Özgürlük adası Sosyalist Küba devrimin 20. yılını yaşıyor. Sömürgeciliğin en iğrenç, en insanlık dışı yöntemleriyle asırlar boyu sömürülmüş Küba halkı ezilen ve sömürülen Dünya halklarına ışık tutuyor.

Günümüzde Küba'da okuma yazma bilmeyen yoktur. Temel sanayi üretimi 1970-75 döneminde yüzde 155 artmıştır. Küba halkı işsizliğin ve enflasyonun ne olduğunu bilmemektedir. Her 233 kişiye 1 doktor düşmektedir. Bu rakam Kıbrısta 2700'dür. Küba fuhuşun, dilenciliğin, yozlaşmanın, uyuşturucu alışkanlığının girmediği tek Latin Amerika ülkesidir. Değişik renkte insanların dostluk içinde yaşadığı özgürlük adasıdır.

Küba ismi proletarya enternasyonalizmi ile kaynaşmış içiçe geçmiştir. Küba ismi bağımsızlığın ve ilerlemenin simgesi, dünya devrimci hareketinin gururu olmuştur. Böylesi dev bir gelişimi sadece 20 yıla sığdırabilen Kübanın devrimci halkı tüm dünya halklarının takdirini kazanmış, saygıyla anılır bir halktır.

Proletarya enternasyonalizmini anayasasının temel ilkesi yapmış Küba halkı, devriminin 20. yılında kumandan Fidel Castro'nun önderliğinde sosyalizmi kurmaktadır.



ERCAN TURGUT

Bağımsız Kıbrıs ve Savaşsız Sömürüsüz Bir Dünya İçin Savaşırken Şehit Düştü. Anısı Savaşımımızda Yaşıyor.

kıbrıs ve gençlik ekidir